கடவுள்துணை.

கைவல்யநவநீதம்

மூலபாடம்.

தாண்டவமூர்த்தியார்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

திருத்தணிகைச்

சரவணப்பெருமாளையராலும்,

காரைக்கால்

முத்துசாமிகவிராயரால்

கார்டியன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS:

PRINTED AT THE GUARDIAN PRESS,

NO. 4, MOUNT ROAD,

1870.

உ

கணபதி துணை.

கைவல்லிய நவநீதம்.

முதலாவது,

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

(முதற்கடவுள் வணக்கம்.)

பொன்னில மாதராசை பொருந்தினர் பொருந்தா
ருள்ளார், தன்னிலந் தரத்திற்சீவ சாக்ஷி
மாத்திரமாய் நிற்கும், என்னிலங் கனிலு மிக்க
வெழுநில மயற்றின் மேலாம், நன்னில மருவுமே
க நாயகன் பதங்கள் போற்றி. (க)

(சொரூப வணக்கம்.)

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா ம
யனாய் மாலாய், ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யன
ந்த மூர்த்தியுமாய் நிற்கும், மூன்றமுத் தனுமா யி
ன்பப் புணரியா தவனாய் நானும், தோன்றிய வி
மலபோத சொரூபத்தைப் பணிகின்றேனே. (௨)

(குருவணக்கம்.)

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பி
ரம மென்பால், கவருடைப் புவனமெல்லாங் கற்
பிதமென்றறிந்து, சுவருடைவெளிபோல் யானே
ன் சொரூபசு பாவமானேன், அவருடைப் பதும
டாத மலர்தினம் பணிகின் றேனே. (௩)

(இதுவுமது.)

என்னுடை மனதுபுத்தி யிந்திரிய சரீரமெல்
லாம், என்னுடை யறிவினாலே யிரவிமுன் னிம
மேயாக்கி, என்னுடை நீயுநானு மேகமென்னுறக்கி
யஞ்செய்யு, என்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று
மீசனை யிறைஞ்சி னேனே. (௪)

(அதிகாரியும் விஷயமும்.)

அந்தமு நடுவுமின்றி யாதியு மின்றிவான் போல், சந்தத மொளிருஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப், பந்தமும் வீடுங்காட்டப் பார்த்துநூல் பார்க்க மாட்டா, மந்தரு முணருமாறு வஸ்துத த் துவஞ்சொல் வேனே. (௫)

(சம்பந்தமும் பிரயோசனமும்.)

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூற், குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்களெல்லாங் காய்ச்சிக், கடைந்தெடுத் தளித்தேனிந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை, அடைந் தவர்விஷயமண்ணுண்டலைவரோபசியிலாரே. (௬)

(படலவகை.)

முத்தனை வேங்கடேச முகுந்தனை யெனையா ட்கொண்ட, கர்த்தனை வணங்கிச்சொல்லுங் கை வல்ய நவநீதத்தை, தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் ச ந்தேகந் தெளிதலென்றும், வைத்திரு படலமாக வகுத்துநா செய்கின்றேனே. (௭)

(சாதன சதுஷ்டயம்.)

நித்திய வனித்தியங்க ணிண்ணயஞ் செய்வி
வேகம், மித்திய விகபரங்கள் வருபோகங் களினி
ராசை, சத்திய ஞானகவேண்டுஞ் சமாதியென்
றுறுகூட்டம், முத்தியை விரும்புமிச்சை மொழி
வச்சா தனமிந்நான்கே. (௨)

(சம முதலியவை.)

சமந்தமம் விடயசகித்தல் சமாதானஞ் சுட
த்தையாரும், சமமகக் கரணதண்டம் தமம்புறக்
கரணதண்டம், அமர்தரு கருமம்பற்று தருத்த
லே விடலென்றுதும், மமர்செயுங் காமமாதி வரி
னடக்குதல் சகித்தல். (௩)

(இதுவுமது.)

சிரவணப் பொருளைத்தானே சிந்தஞ்சிக்கச்
சமாறு, சரதமாவைக்கு மித்தைச் சமாதானமெ
ன்பர் மேலோர், பரமசற் குருநூலம்பிப் பற்ற
லே சிரத்தையாகும், வரமிக சமாதியாறு வகை
யின்சொற் பொருளிதாமே. (௪)

(ஏச்சாதனங்களின் பயன.)

சாதனமின்றி யொன்றைச் சாதிப்பாருலகி
லில்லை, ஆதலாலிந்நான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்
டாம், நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாது நுழை
யமாகில், பூதசன் மங்கள்கோடி புனிதனும் புரு
டனுமே. (௰க)

(மாணுக்கன் செயல்.)

இவனதி காரியாகி னிந்திரியங்களாலும்,
புவனதெய் வங்களாலும் பூதபௌதிகங்க ளாலு
ம், கவனமூன் றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்பு
ப்போல் வெம்பிப், பவமறு ஞானசீர்க்சம படி
க்கப் பதறினனே. (௰உ)

(ஆசிரியனைக்கண்டு வணங்கல்.)

ஆனபின் மனைவிமக்க ளர்த்தவீ டிவைகள்
மூன்றிற், கானவர் வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோ
டுமான்போல், போனவன் வெறுங்கை யோடே
போகாத வண்ணஞ்சென்று, ஞானசற்குருவைக்
கண்டிரன் றுகவணங்கினனே. (௰௩)

(விஞ்ஞாபனம்.)

வணங்கினின் றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்
வெனுஞ்சோகத்தால், உணங்கினேனையனேயென்
னுள்ளகங்குளிரும்வண்ணம், பிணங்கியகோசபா
சப் பின்னலைச் சின்னமாக்கி, இணங்கியகுருவே
யென்னை யிரக்ஷித்தல் வேண்டுமென்றான். (௰௪)

(தீக்ஷைசெய்து வழிப்படுத்தல்.)

அன்னதன் சிசுவையைய னாமைமீன்பறவை
போலத், தன்னகங்கருதி நோக்கித் தடவிச்சன்
னிதியிருத்தி, உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொ
ன்றுண்டு சொல்வேன், சொன்னதுகேட்பாயாகி
ற் றொடர்பவந் தொலையுமென்றான். (௰௫)

(மீண்டும் விண்ணப்பஞ்செயல்.)

தொடர்பவந் தொலையுமென்று சொன்ன
தைகேட்டப்போதே,தடமடுமூழ்கினனைபோற் சரீ
ரமுங் குளிர்ந்துள்ளாறி, அடருமன்பொழுகு மா
போ லானந்த பாஷ்பங்காட்டி, மடன்மலர்ப்பா
தமீண்டும் வணங்கினின் றிதுசொல்வான் (௰௬)

(சரணாகதி.)

சொன்னது கேட்கமாட்டாத் தொண்டனா னாலும்ஸ்வாமி, நின்னது கருணையாலே நீயொனை யாளலாமே, உன்னது பிறவிமாற்று முபாயமொ ன றுண்டென்றீரோ, இன்னதென் றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல் வேண்டுமென்றான். (௰எ)

(உபதேசாரம்பம்.)

அடங்கிய விருத்தியானென் றறிந்தபின் செ றிந்தமண்ணின், குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கைபோலத், தொடங்கிய குரு வுமாத்ம சொரூபமே மருவவேண்டி, உடம்பினி ற் சிவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரே. (௰அ)

(தன்னைஅறியிற்பிறப்பறுமெனல்.)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன் பிறந் திறந்து, தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற் சு ற்றிச்சுற்றிப்,பேராதகாலநேமிப் பிரமிப்பிற்றிரிவ ன்போதம், ஆராயுந் தன்னைத்தானென் றறியுமவ் வளவுந்தானே. (௰கூ)

(என்னைநீ அறியெனல்.)

என்னையுந் தனக்காதாரத் தலைவனையுங் கண்டாயெனில், பின்னைத் தலைவன்றானும் பிரமமாய்ப் பிறப்புத்தீர்வன், உன்னைநீ யறிந்தாயாகி லுனக் கொருகேடுமில்லை, என்னைநீ கேட்கையாலே யிது பகர்கின்றேனே. (௨௰)

(அவன்தேகமேதானெனல்.)

என்னைத்தான் சடவுள்ளத் தெண்ணிடோ சொன்னீரையா, தன்னைத்தா னறியாமாந்தர் தரணியி லொருவருண்டோ, பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந் துழலுவானேன், நின்னைத்தான ம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரோ. (௨௧)

(அவர்வேறெனை அவன் வேறேதேகியாரென

அதற்கு அவரீரங்கல்.)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வான் யாவன், அன்னவன் றன்னைத்தானென் றறிந்தவ னாகுமென்றார், சொன்னபின்றேகியாரி ஸ்தூலம

ல்ல மெலன்றான், பின்னநுகேட்டவையப் பேழு
றகைபுகுகொண்டார்.　　　　　(உஉ)

(கனவாதிகண்டவனொனல்.)

தேகமல்லாமல்வே றதேகியார்காணேனெ
னாய், மோகமாங்கனவில்வந்து முளைத்தவ னெ
வரீசொல்லாய், சோகமாங் கனவுதோன்றுச் சு
ந்தநிகண்டவனார்சொல்லாய், ஆகநீநனவிலென்
னுமறிவதானேசோசொல்லாய்.　　　　　(உரு)

(அவன் அறிவேயெனனல்.)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவு
நிகழ்கிக, கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும் வே
றெனறேபோல், தினமனுபவிப்பதெல் ... நாரி
யவுமில்லைசற்றே, மனதினிலுதிக்குமபின் ... ம
றைக்குமஃது தருளுணர்வே.　　　　　(உசு)

(ஸ்தூலாப தேசா ... ம்டம்.)

தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்பிறை நகா
டுவோர்போல், ஆலத்தி னுடுக்கள்காட்டி யருந்த
தி காட்டுவார்போல், ஸ்தூலத்தைமுன்புகாட்டிச்

சூக்ஷமமாஞ்சரீரமான, மூலத்தைப் பின்புகாட்ட
முனிவரர் தொடங்கினரோ. (உ௫)

(ஆரோபங்கூறத் தொடங்கல்.)

அத்தியாரோபமென்று மபவாத மென்றுஞ்
சொல்லும், யுத்தியாற் பந்தம்வீடென் றுரைக்கு
ம்வேதாந்த மெல்லாம், மித்தையாமாரோ பத்த
ாற் பந்தமாமபவாதத்தால், முத்தியா மிவ்விரண்டி
ன முர்த்தியா ரோபங்கேளாய். (உசு)

(ஆரோபவியல்பு.)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனை யாவவெல்லா
ம், ஓரோர்வஸ் துவினைவேறே யோரோர் வஸ்து
வெனவோர்தல், நாரூடு * பணிமையோர்த னர
னமதா னுவிலோர்தல்பேய்ச், தேரூடு சீர்வம
யோர்த நெறியுநீலிகமமிண் ணோர்தல். (உஎ)

(யாவும்பிரமத்தில் ஆரோபிதமெனல்.)

இப்படியாகநாம ரூபங்களிரண்டு மின்றி, ஒ

---

* பணியாயிருக்கை - பிறவுமன்ன.

ப்பிலாதிரண்டற்றென்றுயுணர்வொளிநிறைவாய் நிற்கும், அப்பிரமத்திற்றோன்று மைம்பூதவிகார மெல்லாம், செப்புகற் பனையினாலே செனித்தவென்றறிந்து கொள்ளே. (உ௮)

(உற்பத்திமுறை.)

அதுதானெப் படியெனறக்கா லஞ்ஞியாஞ் சீவரெல்லாம், பொதுவான சுழுத்திபோலப்பெருந்தமவ் வியத்தந்தன்னில், இதுகால தத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே, முதுமூலப்பாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்தமாமே. (உ௯)

(முக்குண வியல்பு.)

உத்தமவெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்புமாகும், சத்துவ குணத்திறேடு ரஜோகுணந் தமோ குணந்தான், சுத்தமோடழுக்கிருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமுமூன்றுய், ஒத்துள வேனுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (௩௰)

(உற்பத்தி பேதம்.)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழி வேருச்

சொல்வர், பருவமல் வியத்தந்தானே மகத்தத்துவ மாகு, மந்த, அருண்மகத் தத்துவந்தா னகங்கா ரமாகு மென்றும், கருவகங்காரமென்றக் காட்டி யகுணமாமென்றும். (௩௧)

(சத்துவகுணத் தோற்றம்.)

இக்குணங் களிலெவிண் டோன் றிருக்குஞ் சிற்சாயை தோனறும், முக்குணங் களினுந் தூய்த முதற்குண மாயையாகும், அக்குணப்பிரமசாய யாந்தரி யாமியாகைய, எக்குணங்களும் பற்றாத நிமித்த காரணமாமீசன். (...)

(இராஜோகுணத் தோற்றம்.)

ஈசனுக்கிதிற்சுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம், கோசமானந்தமாகுங் குறிரஜோகுணம விக்கை, தேசறு மலினத்தேறுஞ் சிற்சாயை சீவனாம், நாசமாமுயிர்க்கப்பிராஞ்ஞனாமும்பிரக்கினையும்.

(இதுவுமது.)

அழுக்கொடு பற்றுஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்த கோசம், சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்ம ட்டுமேரக, முழுக்குணத்திரண்டால்வந்தமூலவ

'. ாபஞ்செ ன்றேனும், வழுந்துற ர்ந் சூக்ஷமா ந பவழியுங்மொழியக்கேளாய்.   (௧௪

(தமோகுணப்பிரிவு.)

எமமாயாவிறேத விசேஷாருளிலுலே, பூமலியபிரிகட் கெல்லாம் போகசாதன முண்டாச, தாமிருதமசிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும், விமரா மூடமென்றும் விவிதமாந் தோற்றமேசும்.   (௧௫)

(விசேஷபசூக்ஷமபூதந்தோற்றம்.)

தோற்றமாஞ் சத்திதன்னிற் சொல்லிய வின்னும்விண்ணிற், காற்றதாங்காற்றிற்றியாங்கனலினீர் நீரின்மண்ணும், போற்றுமிவ்வைந்துநொய்ய பூதங்களென்றுபேராம், சாற்றுமற்றிவற்றிற் ... சாதனதனுவுண்டாகும்.   (௧௬)

(ஞானசாதனத்தோற்றம்.)

ஆதிமுக் குணமிப்பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்துநிற்கும், கோதில்வெண் குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும், ஒதியபினனையைந்து மூாம்பு

கி யிரண்டாஞான, சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்
நனைப்பிரிவினாலே. (௩௭)

(சூக்ஷ்மசரீரத்தோற்றம்.)

யிராகிய ரஜோகுணத்தின் வேறிட்ட வைந்
துடைமந்தும், பிராணவா யுக்களென்றும் பெருந
்தாழிற்கருவியென்றும், பராகியபெயராமிந்தப்
பதினேழு மிலிங்கதேகம், சுராசுரர் நரர்விலங்கா
ட்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கெல்லாம். (௩௮)

(அதின்விளைவு.)

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ னிலங்குதை சதனெ
ன்றுவன், இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகருப்ப
னுவன், இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலங்குறு சூ
க்ஷ்மதேகம், இவ்வுடற் கோசமூன்று மிதிற்கலை
வவஸ்தையாமே. (௩௯)

(ஸ்தூலபூதத்தோற்றம்.)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோ மி
ப்பால் ஸ்தூலம், சூக்குமா ரோபந்தானு மறிவிப்
போமதவுங்கேளாய், தாக்குமிவ்வுயிர்க்குஸ்தூல

தனுவும்பா கமுமுண்டாகக், காக்குமவ்வீசன்ப
ஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான்றனே. (௪௰)

(இதுவுமது.)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யவைபாதிநந் நான்
காக்கி, வந்ததம்பாதிவிட்டு நான்கொடுநான்குங்
கூட்ட, வந்தனஸ்தூலபூத மகாபூதமிவற்றி னின்
றும, தந்தன நான்காம்ஸ்தூல தனுவண்டபுவன
. . . கம். (௪௧)

(ஸ்தூலசரீரவிளைவு.)

ஸ்தூலமே மருவுஞ்சீவஞ் சொல்லிய விசுவ
னாகும், ஸ்தூலமேமருவுமீசன் சொலும்விராட்பு
ருஷனாகும், ஸ்தூலமேயன்னகோசந் துன்னுஞ்
சாக்கிரவவஸ்தை, ஸ்தூலகற்பனையீதென்று தொ
குத்தது மனத்திற்கொள்வாய். (௪௨)

(சீவேசுரர்பேதவியல்பு.)

சீரியவீசனுர்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதி யொன்
றேல், ஆரியகுருவேபேத மென்னெனி லவ்வீசர்க்
குக், காரணவுபாதிசீவர் கட்குக்காரியவுபாதி, வீ
ரியமிகுசமஷ்டி வியஷ்டியாற்பேதமாமே. (௪௩)

(இதுவுமது.)

மரங்கள்போல் வியஷ்டிபேதம் வனம்போல
சமஷ்டிபேதம், சரங்கடாவரங்கட்கெல்லாந் தனி
யுடல் வியஷ்டியென்பார், பரம்பியவெல்லாம் கூ
ட்டிப் பார்ப்பதே சமஷ்டியென்பார், இரண்டுமப
லமிவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (உட)

(அபவாதோபதேச ரம்பம்.)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேனிக் கற்பனையெ
ல்லாம். சொப்பனம் போலுமென்றே துணிவுற்ற
ஞானியானவன், செறபுதைமழைக் காலம் விட்ட
த் தெளிந்தவாகாசம்போல, அற்பதமுற்றுப்பெறு
மபவாதவழியுங்கேளாய். (உ௩)

(அபவாதவியல்பு.)

அரவன்று கயிறென்றுற்றோர் கூறினரை யறி
வெனமுறுபோல், குரவனசொல்லுப தேசந்தா
கூறுற்ற வொளியைக்கொண்டு, புரமனமுடைமை
தானன்று பூதங்களானறுஞானன்ஸ், இரமெனதுய
பிரமமென்று தெளிவதேயபவாதங்காண். (உச)

(இதுவுமது.)

படமுதலாகும் பொய்க்குப் பணியும்பொன்
னும் பொற்பார்களில், கடமுமண்ணும் போலவனா
நூல் காரியகாரணங்கள், உடன்முதற்சுபாவ மீது
வான்றிலெலான் ஐதிர்தவாறே, அகடவினிலொ
ருக்கமென் றடையாறுபாயமாமே. (௧௭).

(ஆவரணக்கூறத்தொடங்கினமாம்.)

ஆடன நமக்கிவ்வாக தோற்றமாஞ் சத்தி
யும், கடலினைவிகாரஞ் சொல்லி ரண்டுசெ
க்கொன்றுமே, மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமு
ம்சொல்லுமையா, கேடறக்குருவேயென்னைக் கி
ருபையேபாடருள் செய்வாரே. (௧௮)

(ஆவரணசக்தியியல்பு.)

ஏரவிசந்தனக்காமீசன் றனையுந்தன்னிலுந்தா
ன்மயா, ஞானிடைமையா மன்றி நாதத்திலுபாதி
யொன்றே, ஊனிடையுயிர்க ளுள்ளது ஆணைவிழி
டுடாம் வண்ணம், வானிலத்திசை கண்டும் ம
யங்கிநியிருள்போன் றழியும். (௧௯)

(இதுவுமது.)

பூன்றமாம் பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகார ங்கட்கும், ஆன்றகூடஸ்தனுக்கு மகத்தாள விகார ங்கட்கும், தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்று ம ன்மறைத்துமூடும், ஊன்றியபவவியாதி யுண்டா க்குமுபாதியிதே. (௺௦)

(ஆதாரவியல்பு.)

ஆதார மறைந்துபோனு லாரோப மெய்க தோன்றும், ஆதாரமா ரியாதாகிலாரோபமில்லை யென்றால், ஆதாரஞ்சமம்விசேஷ மாமென விர ண்டுகூறும், ஆதாரஞ் சமமாமெங்கு மாரோபம் விசேஷமாமே, (௺௧)

(இதுவுமது.)

சகமதிலிது வென்கட்டாஞ் சமானந்தால்ம றைந்திடாது, மிகவுனாக்கயிறு பாம்பாம் விசேஷ ங்கள்மறைந்துபோகும், அகமெனுஞ்சமானந்தல் லா யஞ்ஞானமறைத்திடாது, பகர்விசேஷமதாஞ் சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (௺௨)

(ஆவரணத்திரெனல்.)

கேவலநிலை தோன்றுமற் கெடுத்தது பஞ்ச
கோசம், மேவுறுஞ்சகந்துமாகிச் செனித்தவிக்ஷே
பமற்றோ, ஆவரணந்தானேபா றுணர்த்தமென்று
ரைத்ததேது, மேவருங்குருவேயென்று விளம்பி
டின்மகனேகேளாய். (௫௩)

(இதுவுமது.)

சொற்றமாஞ்சத்தித்தானும் துன்பமாம்பலமா
றுனும், அற்றலான் முத்திசேர்வார்க் கனுகூல மா
குங்காணீ, ஊற்றமாம்பசற்காலம்போ லுபகாரமி
யடாவுண்டோ, மாற்றமென்னுனரப்பேண் னமந்
தாமகாரப்படு மிகப்பொல்லாதே. (௫௪)

(இதுவுமது.)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்
கண்டிமாண்டும், அழுத்திய பவம்போய்முத்தி ய
டைந்தவ ரொருவருண்டோ, முழுத்த விக்ஷேப
மெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும், கொழுத்தவா
வரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்ததேகேடே. (௫௫).

(விக்ஷேபசன்கைமதெரித்தல்.)

சுத்தியில்வெள்ளிப்போலத் தோன்றியப்பிரா ந்தமான, சத்தியும்பொய்யாமன்றே சத்திசாத னமாவந்த, முத்திபும்பொய்யாமென் றின் மோக சித்திரைவிலங்கால், சித்திரைதெளியமாட்டா சிர் வாணந்தேமெய்யாமே. (நக)

(மாயைபக்கமாரு.)

இம்பரிகந்தசலஞ்சாலிநம்பிணையிரும் மை யும், அம்பிணைமபாப்பற்று மருக்கினையருட்ச ன்மாயப்பார், வெம்பியன்மாயைக்கன்னமாயையா ன்மாயப்பாரின்னே, நம்பமாமதுவுங்கூடச் சக தெங்குதடிபோற்போமே. (நரு)

(சப்தாவஸ்தைகள்.)

இப்படமா யையிருளில்வர்க் கேழவஸ்தை ரு ண்டாகும், அந்தவேழவஸதைதம்மை யடைவிவரி ன் மொழியக்கேளாய், முந்தவஞ்ஞானமூடன் மு ளைத்தல்காணதஞானம், சந்தகந்தண்டஞானஞ் த முல்லெட்டல் குளிர்ந்மயாதல். (௩௭)

(ஆவற்றினியல்புகள்.)

பிரமமாந் தனைமறந்த பேதைமை யேயஞ்
ஞானம், பரத்திலே காணுமென்று பகருமாவரணை
மூடல், நரனொரு சடந்தாற்சிவ னெனுமுளைத்
த தேற்றம், ஞாயன்வாக் கியத்தாற்றன்னைக் குறி
க்கொளல் பரோக்ஷஞானம். (ருக)

(இவையுமது.)

தத்துவ விசாரஞ்செய்து சகலசந் தேகமும்
போய், அத்துவி தந்தானாத லபரோக்ஷ ஞானமா
கும், கர்த்தனாந் சீவபோதங் கழிவதே துக்கம்போ
தல், முத்தனு யெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததா னந்
தமாமே. (ருஉ)

(அதற்குத்திருஷ்டாந்தம்.)

இதுவினைக் கரியம்வண்ண மிப்படியொரு தி
ருஷ்டாந்தம், புதுமையாங் கதைகேள்பத்துப் பு
ருஷரோ ராற்றைநீந்தி, உதகதீரத்திலேறி யொ
ருவனென் பதுபேரெண்ணி, அதனொன்பதுசமன்று
வென் றறியாமன் மயங்கித் தேர்தல். (ருக)

(ஒப்புமைகாட்டல்.)

அறியாத மயலஞ்ஞான மயனில்லை காணே
னென்றல், பிரியாவா வரணமாகும் பிழையொண்
டுழல்விக்ஷேபம், தெரியானான் றசமனுண்டு நிற
ன்றா னென்றசொல்லை, அறியாக வெண்ணிநெ
ஞ்சிற் கொள்வது பரோக்ஷஞானம். (௯௨)

(இதுவும் அது.)

புண்ணிய பதிகள்பின்னும் புருஷரோர் பதி
ன்மர்தம்மை, எண்ணுநீ தசமனாவை யென்னவே
தன்னைக்காணேல், கண்ணினிற் கண்டஞானங் கா
தலபோ வதுபோற்போகல், திண்ணிய மனத்
திலையந் தீர்தரல் சாந்தமாமே. (௯௩)

(தன்னுண்மையிறைவ மகாவாக்கியங்கூறல்.)

தசமான் றனைக்கண்டாற்போற் சற்குரு
மூர்த்தி யேயென், னிசவடி வினையான்காணே னீர்
காட்டல் வேண்டுமென்றான், சுசிபெறும்லக்ஷியா
ர்த்தத் துவம்பதத்தத் பதங்கட், கைபதமைக்கியஞ்
செய்யு மதுசெயு முண்மைகேளாய். (௯௪)

(சைதனியம் இத்தனையெனல்.)

விண்ணென்ற மகாவிண்ணென்று மேகவி
ண்ணென்றும்பாரின், மண்ணென்று கடவின்
னென்று மருவிய ஜலவிண்ணென்றும், எண்ணுங்
கற் பனைபோலொன்றே யெங்குமாம் பிரமமீசன்,
நண்ணுங்கூடஸ்தன்சீவ னுன்குசைதனியமாமே.

(அவ்வாக்கிய பதப்பொருள்வகை.)

பூச்சிய வீசன்சீவன் புகல்பத மிரண்டனுக்
கும், வாச்சியம் லக்ஷிய ந்ங்கண் மலமிலாப் பிரம
மாத்மா, காய்ச்சிய பாலினெய்போல் கலந்தொ
ன்றாங் கடைந்தெடுக்கும், ஆச்சியமென்னவுன்னை
யறிந்துநீ பிறிந்துகொள்ளே. (கூகூ)

(வியதிகளைதல்.)

பிறிவதெப் படியென்றக்கா ற்பிணமாகு மு
டலனென்னும், அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு
மைம்பூத விகாரமன்றோ, வெறியதோர் துருத்தி
மூக்கின்விடுவதுபோலுன்மூக்கால், எறிபிராணனு
நீயல்லை ரசோகுணவிகாரமென்றெண். (கூஎ)

(இதுவுமது.)

காரணமா மனதுபுத்தி யாத்தாவாமடிமாயா
மோ, தாமுள விரண்டுகோசஞ் சத்துவகுண வி
காரம், வாமமறுதயிலாணட மயக்கையு நாமனைச்
சுத்தே, விரவியசமவஞ்ஞான விர்த்தியின் விகார
மாமே. (௩௮)

(ஆத்மஸ்வரூபப்கூறல்.)

சத்தொடு சித்தானந்தஞ் சமர்நிரஞ் சனாகநி
யசம், நித்தியம் வியாபியாத்மா சபதுவாமறிம
து, பொத்தொடு சடாதுக்காதி பொருந்துப்பதங்
களான, குத்திரபஞ்சகோசக்ஞகைவிட்டு வெளிபி
லாவாய். (௩௯)

(ஜயுற்றுவினவல்.)

பஞ்சகோச சமூம்விட்டப்பார் பார்க்கின்ற
பொழுதுபாபே, விஞ்சிய தகுவல்லாமல் வேறொ
ன்றுந் தெரியக்காணேன், அஞ்சனைவிருனெடியாடா
னக்மென வறுபவிப்பேன், வஞ்சமில் குருவேயெ
ன்றுள் மகன்மதி தெளியச்சொல்வார். (௪0)

(மெய்யுணர்வுகொளுத்தல்.)

முன்புக றசமன்புத்தி மோகத்தா லெண்ணி
யெண்ணி, ஒன்பது பேராக்கண்டே யொருவனு
ந்தனைக்காணாதே, பின்பவ னிடையிற்கண்ட பெரிய
பாழவனை பாராய், அன்புறு மகனேகாண்ட சட
ங்கனுங் காண்பானீயே. (எசு)

(திடப்படுத்தல்.)

ஸ்தூலசூக்ஷுமவஞ்ஞானந் தோன்றுமுன்
னவஸ்தைதாமும், காலமோர் மூன்றுஞ்ஜன்மக் க
டலெழுங் கல்லோலங்கள், போலவேவந்துதந்
போனவெத்தனையென்பேனுன், அலமார் கடவு
ளானே யவைக்கெலாஞ் சாக்ஷிநீயே (எஎ)

(உணருமாறுணர்த்தல்.)

எல்லாங்கண் டறியுமென்னை யேது கொண்
டறிவேனென்று, சொல்லாதேஸ்வயமாஞ்சோதி
ச் சுடருக்குச்சுடர் வேறுண்டோ, பல்லார்முன்
றசமனென்னைப்பார்ப்பதுந் தனைக்கொண்டேதான்,
அல்லாமற் பதினொன்றனு மவனிடத் துண்டோ
பாராய். (எஅ)

(இதுவுமது.)

அறிவுக்கு மறிவுசெய்யு மறிவுவே றுண்டெ ன்றெண்ணலும், அறிவற்ற குதர்க்கமூடர்க் கனவஸ் தை பலமாயத்தீரும், அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருளுமல்லை, அறிபொருளாகு மு ன்னை யனுபவித் தறிவாய்நீயே. (எச)

(இதுவுமது.)

மதுரமாங் கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல் லாம், மதுரமாக் கியதன்று மதுரந்தான் பாவ மன்றோ, அதுபோல வெல்லாஞ்சடங்க ளறிவாக்கு மறி வைத்தாற்றே, அதுவிது வெனவொண்ணாத வகம்பொ ருளறிவாய்நீயே. (எரு)

(பதார்த்தநிலைகூறல்.)

இந்தத் துவம்பதத்தி லிலக்ஷியப் பொருளா மென்றும், பந்தமில் பிரமமேதத் பதந்தனிலிலக்ஷி யார்த்தம், அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களே வாச்சி யார்த்தம், சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங் கூடாதே. (எசா)

(இதுவுமது.)

பேதமா னதுவுங்களாய் பெயராலு மிடத்
திறனாலும், ஓசருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வி
றாலும், பாதலம் ... போலப் பலதார மகன்
... ஆதலா லிவர்க்கெ... ளை மைக்கியமெ
ன் ... கூடாதே. (எஎ)

(...)

வடநூல்வல் ... சொல்லும் வாசகப்
பொருள்சோமக், ... பொருளாம் வண்
... வார், திடமானவ
... சென்றும், ...
லாசென் ... சென்றும்பேராமே.

(...)

கங்கையிற் கோஷமென்னவும் கறுப்புச்சேப்
பொடுமென்றும், சங்கியமேலாயக்தேவ தத்தனெ
ன் றுஞ்சொல்வார்கள், இங்குசா ரணங்களாக்கி
இரண்டுமன் றுகாகளாலே, அங்கதால் விரோதமா
ன சொல்லெல்லாம் பொருளாகாதே. (எகூ)

(இ-ரு வம-கூ.)

பக்ஷிய ஜீவேசாயமென்னும் பதங்களின் வாச் சியார்த்தம், அன்னிய சேதனாசேத மவனிவனென் பவெல்லாம், சொன்னவெல் லவிரோதம்விட்டுத்தொ டர்விசேஷியம்விடாமல், உண்மையாந் தேறவைநசத்த ஜைருவனை வெளியாக்காட்டும். (அ0)

(பொருள் கோளியல்பு.)

தத்துவ மெனும்பதங்கள் பிரமமாய் ஜைசாக்ஷி யான, வஸ்துவை விடாவாம் பேத வாச்சியார்த்த க்கதைவிட்டு, நித்யமுமே ஞரியாதந்திரப் பானையெய ன்னும், அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதமைக் டாக்காட்டும். (அக)

(இ-கு வம-ஏ.)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவாணிரண்டும்பொ ய்யே, குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன்றா மெய்ப்போதும், இடமான பிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டு மெய்ப் போதுமேகம், இடமான சுவாநுபூதி சி கோசமென் றிருக்கிடாயே (அஉ)

(நிஷ்டைகூடல்.)

சந்ததமாங் குரவன்சொன்ன தத்துவ வழிதப்
பாமல், பஞ்சகோச சமூகங்கடந்து பார்வையுந்தன்
னுள்ளில்,கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக்கூடஸ்தன்
பிரமமென்று, நெஞ்சமு மழிவியொன்றாய் நிறை
வுமானந்தக் கடலானான். (௮௩)

(சமாரூடகம்.)

அதுபவமா னதென்னாற் சமூகத்திலே யகண்
டமாகி, கருகரணங்களாதி சகலமுமிறந்து சித்
தமாய், மனாதுபூரணமாய்த்தேக மானசம் குருவுங்
கண்டான், ஞானவிரைவிற் சமூகத்தியாகி நன்மகன் சுபாவ
மானான். (௮௪)

(நிஷ்டைதெளிந் தெழுதல்.)

சுகமாக வெடும்போதிவ்வா றுணர்வினமனது
மெல்ல, வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதே
சிகனைக்கண்டான், துளிவிழிசொரியப்பாதந்தொ
ழுதவீழ்ந்தெழுந்துசூழ்ந்தான், குளிர்முகச் சுவா
மிக்கடக் கும்பிட்டு நின்றுசொல்வான். (௮௫)

(குருஸ்துதி.)

ஐயனேயெனதுள்ளேநின் றனந்தசன் மங்க ளாண்ட, மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்த குருவேபோற்றி, உய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக்கோரு தவிநாயேன், செய்யுமா றின்றுங் கண்ணன் றிருவடி போற்றிபோற்றி. (௩௩)

(தடைதீர்ந்திருவெனல்.)

சிட்டனிவ்வாறு கூறத் தேசிகர்மகிழ்ந்து நோக்கிச், சிட்டவா வெனவிருத்திக் கிருபையால்மீட்டுஞ் செய்வார், துட்டமாந் தடைகள்மூன்றுந் தொடராமற் சொரூபஞான, நிட்டையி லிருக்கிலே நீசெயுமுதவியாமே. (௩௪)

(தடையுண்டோவென உண்டெனல்.)

நீநானென் றிரண்டிலாம லிறைந்தது நவமாயென்றும், நானுகத்தெளிந்தஞான நவமேோ குருவேயென்றான், தானுஞ்சம்பிரமரூபஞ் சற்குருவாலாற் றேன்றாம், ஆனாலுந்தடைகளுண்டே யனுபவ முறைத்திடாதே. (௩௫)

(தடைகளும் நீக்குமுபாயமும் கூறல்.)

தடையெவை யெனிலஞ்ஞான சந்தேகவிப
ரீதங்கள், படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்
கத்தாலே, உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞான
ங்கெடும்விஜற்றைத், திடமுடன் கெடுப்பாய்க்கேட்ட
ல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. (௨௯)

(இதுவுமது.)

அக்கினி கட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட்
டாது, மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும் வே
வாது, சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளி
தலாலே, விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம் போ
க்குவாயே. (௩௦)

(அத்தடைகளினியல்பு.)

பிரமபாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவ தஞ்
ஞானம், குரவன்வாக்கியஞ்சம்பாமற் குழம்புவ தா
ஞசந்தேகம், திரமறுசக மெய்யென்றுந் தேகா
னென்றுமுள்ளே, விரவியமோகந்தானே விபரீத
மென்பர்மேலோர். (௩௧)

(அவ்வுபாயங்களினியல்பு.)

தத்துவவுபோகந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லெனப்பார், ஒத்தசபொருளகத்தா லுசாவல்சி ந்தித்தலென்பார், சித்தமேகாந்தமான தரிசனந்தெ ளிதலென்பார், நித்தமிட்டடிசெய்தக்கா னிர்வாண ம்கடவாரீதே. (கஉ)

(உத்தமருக்குள்ளவைகளும் சீவன்முத்தரும்.)

எத்தனைநாண் ஞானவு ஞானமுமிருக்குமே [illegible], அத்தனைநாளு மிவேண்டு மப்பாலொப்ப மும்வேண்டா, நித்தமும்வெளிபோற்பற்ற [illegible] மாக் கிடமாய்ச்சீவன், முத்தராணவிசித்த மு க்கிடெருப்பாரென்றாம். (கங)

(அவர்வகை.)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நான்வகையாவர்க ளாய், வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான் வரிட் டன், ஆனவர்காமமாந்த மவர்களிற்பிரமவித்தன், ஞானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ் சொல் வேன். (கச)

(அபவாதோபதேசாரம்பம்.)

கற்பனையாய்த்தவாறு காட்டினேன் காண்பவெ
லெல்லாம், சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவ
ரஞானியாவான், செறபுதை மழைக்காலம் போ
ய் தெளிந்தவாகாசம்போல, அற்புதமூர்த்திசேரு
மபவாத யுத்தியுங்கேளாய். (கரு)

(அபவாதவியல்பு.)

[illegible]வன்று கயிறென்றுற்போ லானன்று தறி
யென்றுறபோல், குருவன்சொல் லுபதேசத்தால்
கூறுபா லொளியைக்கொண்டு, புரமன்றுபொறி
யானன்று பூதங்களன்று ஞானம், திரமென்னும்
பிரமமென்று தெளிவதேயபவாதங்காண. (கசு)

(பிரமவித்தினியல்பு.)

திரமாய்ப்பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளி
வுமுன்னம், வாரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சி
ரமஞ்சொன்ன, பாரகாரியமாளுலும் பலர்க்குட
சாரமாக, நேரதாச்செய்வர்தீர்ந்த நிலைவிடார் சி
வன்முத்தர். (கஎ)

(சீவன்முத்தரியல்பு.)

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போ மன
த்திற்பற்றார், தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்
தொடுங்கூடிவாழ்வார், பாமரரெனக்காணிப்பா
ர் பண்டிதத்திறமைகாட்டார், ஊமருமாவா ருன்
மத்தருவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (௬௪)

(இதுவுமது.)

பேதகர் மந்தால்வந்த பிராரத்வானாலுமாயு
ம், ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க் காவதாகும்,
மாதவஞ் செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ் செயினு
ஞ்செய்வார், பூதலம்புரப்பானாலும் புகழ்த்துண்டா
ர் சீவன்முத்தர். (௬௫)

(இதுவுமது.)

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்
கண்முன், நின்றது புசிப்பார்வெய்யி னிலவாய
ன்வியுறுவீழ்ந்து, பொன்றின சலம்வாழ்ந் தாலு
ம் புதுமையா வொன்றும்பாரார், நன்றுதீ தென
ஞார்சாக்ஷி நடுவான சீவன்முத்தர். (௬௬)

(மற்றைமூவரியல்பு.)

பின்னைமூ வரிலிரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி
யோகர், தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்
தத்தாலும், உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுண
ர்வன்வரியனாகும், அன்னியர் தம்மாற்றன்னு
ணர்வுறாதோன் வரிட்டனாமே. (௩௪)

(இவர்கட்குப்பயன்.)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வாறனைவராலுமுத்தி
யரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றா
ல், பெரிதானவதிர்ஷ்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்
பன், வரியானும்வரனுமத்தை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்ப்
பார்ப்பவரா. (௩௨)

(அவர்க்குமஞ்ஞானிகட்கும்பேதம்.)

பிரமஞானிகளுங்கர்மப் பேதையர் போலே
வாழ்ந்தால், ஸ்திரமுன்றுஞ்ஞானம்போய்ச்செனி
டாதவழியேதென்றால், பரவுமாகாச மொன்றிற்
பற்றுறமற்றைநாலும், விரவினதோடுங்கூடும் வி
தமிருவோருமாவார். (௩௬)

(அவர்மகிமை.)

ஜீவன்முத்தரைச்சேவிப்போர் சிவனையே னைக்
கமாலான, மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ் செ
ய்தசன்ம, பாவனமாவாரொன்று பழமைதமுழு
ருமிப்பால், மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேசமுத்தி
யதீதகனா. (௯௪)

(கருமத்திரயவொழிபு.)

பந்தசினையூழிந்தீர்ப்போர்பலசன்மகிர் [illegible]
காம, சஞ்சிதமெல்லாஞானந் தழல்கட்டு வெவ்
வீருக்கும், கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமற்க
ட்டுப்போகும், கிஞ்சினபிராரத்வத்தின் வினை
யநுபவித்தறுத்திடும். (௯௫)

(ஆகாமியம்போம்வழி.)

பொறுமையாம் பிராரத்வத்தைப் புசிக்கு
ம செய்யுங்கர்மம், மறுமையிற ஜொடர்ந்திடாமல்
மாண்டுபோம் வழியேதென்றால், சிறியவ ரிகழ்
துஞானி செய்தபாவத்தைக் கொள்வார், அறிவு
ளோரதிகதபூஜித் தறமெலாங்கைக்கொள்வார்.

(சரீரத்திரயவொழிபு.)

உரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையா முட லுருவும், பெரியஸ்தூலமுங்காலத்தாற் பிணமாய் விழுமாப்போலும், உரியசூக்ஷுமசரீர முலையிரும் புண்டநீர்போல, சூரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூ பத்திலேறத்துபோமே. (௱௧)

(விதேகமுத்தியியல்பு.)

கடமெனுமுபாதிபோனுல் கடனமொனமுருவு போலே, உடலெனுமுபாதிபோன வுத்தாஞ்சீவன் முத்தர், அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றி நின்ற, படிகிகறு விதேகமுத்த பரமனுய் நிருப னுவம். (௱௨)

(இதுவுமது.)

சொல்லிய மகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிரு க்குமண்ணைக், கல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றி லாகாசம்போலே, இல்லையிற்பிரமதாலா லுறறது போலேதோன்றும், எல்லையிலொமெய்போது மேக மென்றிருந்துவாழ்வாய். (௱௩)

(பொய்மெய்தெரிந்தல்.

கானனீர் கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகரஞ் சூனியம், வான்மலர்கயிற்றிற்பாம்புமலடிசேய்முய லின்கோடு, வீணமாந்தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல் லாம்பொய்யே, ஞானமெய் மகனேயுன்னை நம் பினை மறந்திடாதே. (ரு௰)

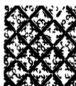

முதலாவது,

தத்துவவிளக்கப்படலம்

முற்றியது.

உ

கணபதி துணை.

இரண்டாவது,

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

(அநலிப்புகுதல்.)

நேர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டிய நெடியக
ம்பம், உரமுறாக்குத்திகுத்தி யுறைப்பிக்கு முபாய
ம்போலே, பரமசிற் சொரூபந்தன்னிற் பற்றியம
னோவிருத்தி, ஸ்திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளித
லைமொழிகின்றேனே. (க)

(பின் கும்மாணுக்கன்வழிபாடு.)

நற்கருத்துடையனாகி ஞானவானாகிநின்றோன் மர்க்கடநியாயம்போலே மகாபூத விசாரந்தொட்டு, நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன, சற்குருவினைவிடாமற் சாதரமனுசரித்தான். (௨)

(குரு அநுபவமுங் கூறல்.)

சந்ததம் புருடன்றன்னைச் சாயைபோல் விடாமலன்பாம், சமர்த்தனைநோக்கிச்சாக்ஷி மாத்திரமாய்நின்றாயோ, சிந்தையில்லையெல்லாந் தீர்ந்தவோதெளிவிலுள்ளோ, ஆநந்தங்கலந்ததுண்டோ வநுபவமுரைசெய்வாயே. (௩)

(தெளிவுற்றேனெனல்.)

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய், சனனவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள், உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி, மனவிழிதெரியஞான வான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ. (௪)

(ஆயினும் அறிவிப்பதுண்டெனல்.)

மந்திர மூர்த்திதன்னுன் மாற்றியபேய் போனாலும், எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல், மூர்த்தியுன்னுபதேசத்தான் மோகம் போனாலுமையா, புந்திநின்றுறைக்கவின்னம் புகம்விண்ணப்பமுண்டே. (௫)

(இருசங்கைகூறல்.)

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும் வாக்குக்கெட்டா, தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும், சோகமாமனத்திற் கெட்டாச் சொயஞ்சோதி யென்றுஞ்சொன்னீர், மோசமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீர். (௬)

(முதற்சங்கைக்குஉத்தரம்.)

மற்றைமுப் பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே, உற்றதோர் விஷயம்பூத முபயமன்றுதலாலே, குற்றமாங்குணவிசேஷங் கூடாமலிருக்கையாலே, இற்றது வாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (௭)

(இதுவுமது.)

வாக்கியம் தனக்கெட்டாது வஸ்துவென் றோதுவேதம், வாக்கியவிருத்தியாலவ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ, வாக்கியங்களிற் பிரமாணம் வந்ததேதென்றுயாகில், வாக்கியமிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாகேளாய். (அ)

(இதுவுமது.)

தன்பதி யல்லாப்பேர்க ளுடையவல்ல னல்லென்றாள், அன்பனைக்கேட்டபோ தவள்வெட்கி மௌனமானாள், என்பது போலநீக்கி யிதன்றி நின்றனைச்சேஷித்த, பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (கூ)

(இரண்டாஞ்சங்கைக்கு உத்தரம்.)

முந்திய சங்கைதீர மொழிந்ததை யறிந்துகொள்வாய், பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத் தரங்கேளாய், இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமா மதினெண்ணங்கள், புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத் துலாவியாடும். (ம)

(இதுவுமது.)

உன்முகம் பொற்கண்ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண்டாற்போல், சின்மயவடிவின்சாயை சித்தப்போற் புத்திதோன்றும், நின்மலனைவிருத்திய கநிழல்வழியாயுலாவு, தன்மநன்மகனேயித்தைத் தானன்றோஞானமென்பார். (௰௧)

(இதுவுமது.)

உருக்கியதாமிரநீரா வுருவங்களாதற்போல, விருத்திகள்கடபடாதி விஷயமாய்ப் பரிணமிக்கும், அருப்பலவிஷயமெல்லா மாபாசன் றோற்றுவிக்கும், இருட்டினில் விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற் பொருள்காணாதே. (௰௨)

(இதுவுமது.)

எரிகின்ற விளக்காற்கண்ணா லிருட்பொருள் காணல்வேண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும, விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும் பலமும்வேண்டும, புரிகின்றவிருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்பொருள்காண்போக்கே

(இதுவுமது.)

விருத்தியும்பலமூங்கூடும் விகாரமேமனமே
ன்பார்கள், கருத்தெழுவிருத்திவேண்டுங் கணக்கி
லுன் மனத்திற்கெட்டும், வருத்தியபலமாம ...
னத்திற்கெட்டானுகண்டாய், அருந்தமிப்படியென்
றையமகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (௰௪

(மனலயஞ்செய்யுமாறுவினுதல்.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்த குருவேசொன்ன ...
ழிகளறிந தேனினியோர வசனங்கேளீர், சஞ்...
மற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தர் ததகாரமாவ...
ருசமாதியோகம், உஞ்சலையொத் தலைவத ...
க பாவமாகி யொருகணத்தற பலபலவா யுதி...
மித, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையா நிவாதநீ...
லையாவதெப்படியோ நீர்சொல்வீரே. (௰௫)

(மனத்தின்குணபேதங்கூறல்.)

கருதமமேனுகுணமூன்று மூன்றிலொன்று ...
தித்தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்கும், தரு
மமிகுஞ் சத்துவமேலானபோது சன்மார்க்க மா

ாதெய்வ சம்பத்துண்டாம், மருவுரஜோகுணமு
ளுலகதேக வாதனையாஞ்சாஸ்திரவா தனையுமா
கும், அருமையின தமோகுணமே லானபோது ல
ரசம்பத்துண்டாகு மறிந்துகொள்ளே. (௰௩

(மனோலயங்கூறல்.)

மனதுசத்துவசொரூப மற்றிரண்டும் வ
லாதுணவுவற்றால் மாற்றுறப்போம், தனதுசஞ்
சாரக்கத்தைவிடா திருந்தபோது தமோகுணமும்
ரஜோகுணமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணாம
ஞ்சலனம் போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநினை
வாகாரம்போலும், நினதுவாமப்படியாமப் பிரம
தொன்றாய்நிருவிகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே.

(இதுவுமது.)

களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறொர் க
ளங்கமற்றகண்ணாடி காட்டும்போது, விளங்கிய
தன்மயமாகி யபேதமாகி விகற்பமின்றி நிருவிகற்
பமானாற்போல, அளர்ந்தறியப்படாவிபுவாய்ச் சத்
தாய்ச்சித்தா யானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான, உ

எந்தெளிந்த படியிருந்தாலுலகமங்கே யுலைவெ
கே யென்றுசங்கை யொழித்திடாயே. (யஅ)

(மனோலயஞ்செய்தோர் பிராரத்துவம்
எங்ஙனம் போமெனல்.)

ஏகமாய் மனமிறந்தாற் சீவன்முத்த ரிருக்கு
மட்டும் பிராரத்வ மெதினாலுண்பார், போகமான
துபுசித்துத் தொலைப்பதன்றோ புசிப்பதென்றால்
மனந்தானும் போனதன்றே, சோகமா மனமிறந்
தாற்போகமில்லை தோன்றுமெனின் முத்தரென
று சொலக்கூடாதே, மோகமா மிதுதெளியக் கு
ருவேநன்று மொழிந்தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோ
முத்திதானே. (யகூ)

(அச்சங்கைக்கு உத்தரம்.)

மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூபமென்றும்
வகுத்துளைப்பா ரிருவகையா வருமிவற்றில், வி
ஷாதசீவன்முத்த ரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்த
ரிடத்திலொன்று மேவுங்கண்டாய், தனதானசத்
துவமாய் மனஞ்சேஷித்துத் தமசுரஜஸ் தணை

ல்சொரூபாகாசம், அனகாசந் தவர்தானு மிலிங்க
தேக மடங்கும்போதடங்குதலே யரூபாகாசம்.

(இதுவுமது.)

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகும் தக
ளிருள்போ னுன்மனமென் சொல்லும் போம்
போம், வர்த்தமானத்தில்வந்த வுணவையுண்பா
வருவதும்போ வநுகிணங்கு மகிழார்வாடார், கர்
த்தரா மகந்தையைவிட் டகர்த்தராகிக் கரணவிரு
த்திகளவஸ்தை காண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலு
மாம் புசிப்புங்கூடு முட்டில்லையென் றறிந்துசங்கை
மோசிப்பாயே. (உக)

(விவகாரத்தில் அவர்க்குமனம் அலையாதோ
வெனலும் அதற்கு உத்தரமும்.)

விவாகார வேளையெலாஞ் சமாதியென்று
விசற்பமன்றோ மனமலைந்து விடாதோ விட்டா
ல், அவதான நழுவுமன்றோ வென்றுயாகி லதற்
கொருதிர்ஷ் டாந்தங்கே ளாசைகொண்டு, நவமா
கப்பரபுருஷன் றன்னைக்கூடி நயந்தரகமனுபவித்

ஞானிநெஞ்சம், தவமாக மனைதொழில்கள் செ
ய்யும்போதுந்தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே

(அவருக்குக் கர்த்ருத்வ முண்டோ
வெனலும் அதற்கு உத்தரமும்.)

தேகத்தனலனாகி யகர்த்தனாகிச்சிவனன்றி..
சிவமாய்த் தெளிந்தமுத்தன், போகத்தை யுண்ணே
னென்றுங் கருத்தாவாமே பூரணமா மகர்த்தனாய்த்
தப் போகமுண்டோ, சோகத்தை யறுங்குருவே
யென்றானிந்தத் தனயனுக்கு வேண்டுமென்று
சொன்னையாகில், மாகர்த்தன்மாபோகி மாதியாந்
மகைமூன்று பெரியிருந்து மகிமைகேளாய். (௨௩

(மாகர்த்தனியல்பு.)

செய்கையுஞ் செய்விக்கையு மற்றிருக்குஞா
னச் சிலைமலைமுனிரும்புகள்சேஷ்டிக்குமாபோ
ல், செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குமென்
முன் ஜடமானவுலகமெலாஞ் சேஷ்டைசெய்யும்,
மெய்கலாத விந்திரியவிவகாரரூப விவகாரவிருந்

திக்குள் விருத்திதானும், மெய்கலந்த சமாதிக்கு
ஞ் சாக்ஷியேநான் வெயில்போலென் றுலாத்தவ
னே விபுமாகர்த்தன். (உச)

(மாபோகிமாதியாகிகளினியல்பு.)

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த
மபத்தியம்பத் தியமெனவு ளுய்ந்திடாமல், பொ
றுமையுடன்கிட்டினதைக் காட்டுத்தீப்போற் போ
கங்கள் புசிப்பவன்மா போகியாகும், சிறிதுபெரி
தூகடனதா னியங்கணன்மை தீமைகள்சே ரினும்
படிசச் செயல்போற் சித்தம், வெறிதிருக்கு மவ
னேமா தியாகியாவான் விரதமிம்மூன் றுடையவ
னோ வீடுளோனே. (உரு)

(வேறு.)

அவர் கருமமுடையராகவும் இலொன்கை
கூடுமோவெனல்.)

மெய்யுங்கொண்டு பிராரத்வத்தரு விவழி
ன்றிடவும், உய்யுங்கர்மிக ளுக்குணுகுணயா வுறு
தொழில் செய்திடவும், செய்யுஞ்செய்கை முடிந்

தவனென்றுரை செப்புவதெப்படியோ, நையுந்
தன்ப மகற்றியகுருவே நலமாவருள்வீரே. (௨௬)

(அதற்குஉத்தரம்.)

ஆடவர்செய்தொழின் மூவகையாகு மவித்
தைவசத்துறுநாள், ஈடணைமமதை யகந்தையுளா
ர்க்கே மிகபரவிவகாரம், வீடணுகுவமெனு மிச்சை
யுளார்க்கே வித்தைபடிப்ப தெலாம், பாடன்மிகும்
தொழி லாற்பலனுண்டோபரிபூரணமானால். (௨௭)

(பின்னும்அதைக்குறித்து ஆசங்கித்தல்.)

குரவர்சிகாமணி யேகேளீர்நீர் கூறின வீழி
யொக்கும், பரமுடனிகமு மிழந்தவரன்றோ பழ
குவர் மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமுயற்சியின் மீண்ட
வரதையினி வேண்டுவரோவேண்டார், சிரவண
மனன இகள்வேண்டாவோ சித்தமுறைத்திடவே.

(அதற்குஉத்தரம்.)

இனார்மகனேகேள் தத்துவமறியார் கேட்ட
ல் செயக்கடனே, தளர்வறுசிந்தித் தலின்முயல்
வார்நிலர் சந்தேகங்களுவார், தெளிதலி னிற்பார்

விபரீதப்பேய் திராவாததனையோர், வெளியுருவாய
நிவாய்நிறைவாயினர்வேண்டுவதொன்றுண்டோ.

(அகங்காரித்துவம் உண்டோவெனல்.)

ஐயாகேளீர் தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்
போலே, செய்யாநின்றேன் கண்டே னுண்டேன்
சென்றேனெனலாமோ, பொய்யாம்விபரீ தங்களை
யற்குப் போயினவென்றீரோ, மெய்யாம்பிரம வி
சாரமிதன்றே வெளியாவுணாயீரோ. (ரு.ய)

(அதற்குஉத்தரம்.)

ஓய்ந்தகருவிற் கண்டபழங்கதை யோகுவ
ன்வாததனையால், ஆய்ந்தறிவுற்றவ னப்படிசெப்பு
வ னுபாசனுமாகான், மாய்ந்துதனுடல்போ மள
வும் விண்ணவன் மனிதனெனப்படுவான், வீய்ந்
தசிதாபா சன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும்.

(நிஷ்டைக்குவிவகாரம்விரோதமன்றோவெனல்.)

ஆனாலையா குருவேகாண்ப தசத்திய மென்
றுனும், நானாவிவகா ரந்துய்ரல்லவோ ஞானசுகந்
தருமோ. போனாலன்றோ நன்றுநிஷ்டை பொரு

ந்திடல் வேண்டாவோ, தானுநிஷ்டை புரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. (௩௨)

(அதற்குஉத்தரம்.)

தெரிதருமகனே யாரம்பத்தொடு சிரும்விவ காரம், உரியதியானமும் விவகாரங்களு முள்ளத் தொழிலன்றோ, துரியபரம்பொரு ளானவன்வே றொரு தொழில்செய்வதுமுண்டோ, அரியசமாதி கள் பழகுவனேலவ னொருடனுமன்றே. (௩௩)

(அவர் தியானாதிகள் செய்வானேனெ னலும் அதற்குஉத்தரமும்.)

உத்தமகுருவே யாருடனுமா யொருதொடு லற்றவனும், சித்தமடங்கு தியானாதிகள்சில செய் குவதேனென்றாய், இத்தலமருவும் பிராரத்வப்பி றி வெப்படியப்படியே, மூத்தரும்வெகுவித மாகு வனென்பது முன்னேசொன்னேனே. (௩௪)

(இதுவுமதற்கு உத்தரம்.)

நல்லவனேகே ளுலகுபகார ஞானிகள் விவ காரம்,அல்லதவேறொருபெறுபெறும்பிலையதனாற்

பிணியுமில்லை, வல்லசிருஷ்டி முதற்பலதொழிலால்
வருபுண்ணியபாவம், எல்லவருக்கு மனுக்கிரகஞ்
செயு மீசனடைந்திலனே. (உரு)

(ஈசனுக்கும்அவருக்கும் ஒப்புமை எப்
படியெனலும் அதற்குஉத்தரமும்.)

ஈசனுமாயரு வாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்
குருவே, ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரே யெப்படி
யொப்பென்றால், ஈசனுஞானியு மமதையகன்ற
திகந்ததினு லொப்பாம்,ஈசனுமாம்பல சீவருமாமு
ல கெல்லாமிவனுமே. (உசு)

(எப்படிஅவர்எல்லாவுயிர்களுமாவனெனல்.)

எல்லாச்சீவரு மிவனுமென்றீ ரிவன்றன் மு
த்தியடைந், தெல்லாச்சீவரு முத்திபெராமலி ருப்
பானேனையா, எல்லாச்சீவரும் வெவ்வேறுன லி
வனெல்லா வவனே, எல்லாப்பொருளு முணர்த்த
ருள்குருவே யிதைதீர்மொழியீரே. (உஎ)

(அவ்வினாவிற்கு உத்தரம்.)

அகமெனுமாத்மா பூரணமேக மனேகவிதஞ்
சீவர், அகமெனுமந்தக் கரணோபாதிக ளளவிலையா
தலினால், சகமுழுதுங்குளிர் சந்திரனேகஞ் சலச
ந்திரர்பலராம், சகமதிலேரி குளஞ்சிறு குழிசால்
சட்டி குடம்பலவால். (௩௨)

(இதுவுமது.)

சட்டிகுடங்களி லொன்றுநசித்திடி னதினு
ட்சலசந்தரன், ஒட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடு மொ
ழிந்தவை கூடாவே, கட்டுமுபாதி நசித்திடுசீவன்
காரணவாத்மாவிற், கிட்டுமைமயிக்க முபாதிகெடா
தவர் கேவலமாகாரோ. (௩௩)

(அம்மூவர்சிறப்புஇவருக்குஇலையெனல்.)

இவனயன்மால்சிவ னாகியமூவரொ டெப்ப
டியொப்பாவன், சிவன்முதன்மூவரு மகிலசிருஷ்
டிஸ்திதி நாசங்கள்செய்வார், அவர்பிறர்மதிகளு
முக்காலங்களு மறிவார்விபுவாவசர், தவமிகுகுரு
வே யிவனுக்கவையிலெவர் சந்துங்காணேனே. ()

(வேறு. அதற்குஉத்தரம்.)

தடத்துநீரிலாத் திரியொளியுபயமுந் தழு வுமூர்தனைக்காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளி யிரண்டுமோர் குடும்பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்த மைந்தனேஞானியுமீசனுமறிவினாற்பிறிவில்லை, கெ டுத்தமாயையின் குணங்களான் மேலென்றுங் கீ ழென்றும்பிரிவாமே. (சுக)

(இதுவுமது.)

நரரின்மன்னனைச் சித்தனைப்போலவே நார ணன்முதலான, சுரர்கண்மாயைவல் லவரணிமா திக ளொடொக்கமாதவ மிக்கோர், தரணிமானிடர்க்க வைகளில்லாமையாற் றாழ்வுளராநும், பிரம பாவனையாலிவரவரொனும்பேதமொன்றிலைபாராய்

(அணிமாதிகள் நரர்க்கும் உண்டேயெ னலும் அதற்குஉத்தரம்.)

முத்திசல்கிய சற்குருவேபலமுனிகளுக்கணி மாதி, சித்திபூமியிற் கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வ மீசனதென்றீர், புத்தியொத்திட வுரைத்தருளெ

ன்றிடிற்புகழுமீசனைநோக்கிப், பத்திசெய்திருந்த
வத்திறனலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவாயே.()

(இப்போதைஞானிகளுக்கு அணிமாதி
கள் ஏனில்லையெனல்.)

சிவசொரூபமாக தேசிகமூர்த்தியே சித்திமு
த்தியிரண்டும், தவமுளாரடை குவரெனி லவர்க
ள்போற் சகலருமடையாரோ, அவர்கள்பூருவ சி
த்தியுஞானமும டைந்ததுங்கண்டோமே, இவர்க
ண்ஞானிக ளெனறிடிற்சித்திக ளிவர்க்கிலாவகை
யேதோ. (௪௪)

(அதற்குஉத்தரம்.)

காமியத்தவங் காமியமொன்றையுங் கருதி
டாத்தவமென்றும், பூமியிற்றவ மிருவகைசித்தியு
ம்போதமுந் தருமைந்தா, ஆமிவற்றிலொன்றியற்
றினலொன்றையே யடைகுவரிதுநேர்வை, யாமு
ரைத்தவவ் விரண்டையுமியற்றின ரன்றுளபெரி
யோரே. (௪௫)

(அச்சித்திகளால்பயன் இல்லையெனல்.)

அனகனைமந்தனே முத்திஞானத்லதயே ய டைந்தவரல்லாமல், ஜனகன்மாபலிப கீரதன்முத லிஞேர் சித்திகள்படித்தாரோ, இனியசித்தியே விரும்பினுர்சிலர்சில ரிரண்டையு முயன்முரம்,மு னிவர்சித்திகள் விஞேதமாத்திமந்தரு முத்தியை த்தாராவே. (அசு)

(சிலஞானிகள் சித்திகளேவேண்டுவானே னெனலும் அதற்கு உத்தரமும்.)

யோகஞானமே முத்தியைத்தருமெனி லொ ழிந்தசித்திகள் வேண்டி, மோகமரயுடல் வருந்தி ஞர்சிலர்சில முத்தர்களேனென்ருல், போகமாய் வரும் பிராரத்வகர்மங்கள் புசித்தன்றே நசித்தே கும், ஆகையாலந்தச் சித்திகள்பிராரத்வ மாகு மென்றறிவாயே. (அள

(குருவைவியந்துரைத்தல்.)

இலக்கவாயிரஞ் சுருதியாலுரைத்தா லெள்ம னமசையாமல். பிலக்கவேண்டுமென் றருள்குரு

வேயகப் பிராந்திபோய்த் தெளிவானேன், துலக்க
மானகண் ணாடியையடிக்கடி துலக்கினாற்பழுதன்
றே, அலக்கண்மாற்றிய தேவரீரெனக்குளா யமிர்
தங்க டெவிட்டாவே. (௪௮)

(இவ்விரு சுருதிவாக்கியங்களுக்கும்
விரோதமின்மையெப்படியெனல்.)

கைதவங்களைச் சாஸ்திரஞ்சொல்லுமோ க
ருணையாளனையாளும், ஐயனே குருவே யெவரா
கிலு மனுபவித்தாலன்றிச், செய்தகர்மங்கள்விடா
வென்றவசனமுஞ் சன்மசஞ்சிதம்வேவத், துய்ய
ஞானத்தீச் சுடுமென்றவசமுந் துணிவதெப்படி
நானே. (௪௯)

(அதற்குவிடை.)

சீவபேதங்க ளளவில்லைமைந்தனே செய்கையு
மளவில்லை, அவரவரவ ரவரதிகாரங்க ளறிந்துப
க்குவநோக்கிப், பூவலர்க்குமுன் பலங்கள்காட்டு
வன போற்பூருவஞ் சித்தாந்தம், காவல்வேதங்க
ளிரண்டையும் வகுக்குங்காண்டமூவகையாலே

(இதுவுமது.)

ஆனபாவிகளடைவன நரகங்க ளவசியமாகு
லும், தானமந்திரவிரதவோமங்களாற் றவிருமெ
ன்பதுபொய்யோ,ஈனமரம்பலஜன்மசஞ்சிதவினை
யெத்தனையாகிலும், ஞானமாங்கனல்சுடு மென்
றமறைமொழி நம்பினேல்வீடுண்டே. (ருக)

(அறிஞரும் கருமத்தில் அழுந்துவானேனெனல்.)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங் குடியிருந்
தருள்குருமூர்த்தி,சென்மசஞ்சிதவினைகள்வேரறு
த்திடுந் தேவரீர்மெய்ஞ்ஞானம், தன்மயந்தரு மகி
மையைவிபுதராஞ் சமர்த்தருமறியாமல், கன்ம
மாங்குழி யினில்விழுந் தழுகின்ற காரணமுரை
யீரோ. (ருஉ)

(அதற்குஉத்தரம்.)

அழிவிலாததற் பதந்தனைமைந்தனே யகமு
கத்தவர்சேர்வர், வழிநடப்பவா பராமுகமாயினு
ன் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலும், குழியில்வீழ்வர்
கா ணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாமிகளானோர்,

பழித்ரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரம...ரோ. (௫௩)

(எல்லாமீசன்செயலன்றோவெனல்.)

சிறந்தகண்மையுந் தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்றே, பிறந்தசீவர்களென் செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொலும் வழியேதோ, துறந்ததேசிக மூர்த்தியேயென்றிடிற் சுருதிநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிராந்திகாண் மைந்தனேயதுகேளாய். (௫௪)

(அதற்குஉத்தரம்.)

திகழ்ந்தவீசனார் சிருஷ்டியுஞ்சீவனார் சிருஷ்டியும்வெவ்வேறே, சகந்தனிற்பொது வீசனார்சிருஷ்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்க ளாசைகளிவை யெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார் சிருஷ்டிகளாகுங்கா ணீசனார்செயலன்றே. (௫௫)

(இதுவுமது.)

மூவராம்பரன் சிருஷ்டிகளுயிர்க்கெலா முத்திசாதனமாகும், சீவனார்செயுஞ் சிருஷ்டி கடங்

களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாரும், ஸ்தாவராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சனனங்கணசியாவா ம், கோபமாதிகண சித்திடிற்பாநதமாங் கொடும்பி றவிகள்போமே. (ருகூ)

(இதுவுமது.)

ஈசர்காரியம் பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவ மொழிந்தார்கள், தேசகாலதே காதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரிய மோகம், நாசமாகியவி வேகத்தினுயி ரொடு ஞானமுந்தர்களானார், பாசமோகங்கள் ப சுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்றே.(ருஎ)

(இதுவுமது.)

அச்சுவத்தமென் றொருமரமதிலிரண் டரு ம்பறவைகள்வாழும், நச்சுமங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்றுநன் றெனத்தின்னும், மெச்சுமங் கொரு பறவைத்தின்னுதென வியங்கியப் பொரு ளாக, வைச்சுமாமறை சீவனையீசனை வகுத்தவா றறிவாயே. (ருஅ)

(இதுவுமது.)

இந்தச்சீவனால் வருமறபனைவெலா மிவ ன்செயலென்னுமல், அந்தத்தேவனால் வருமென்

றமூடர்க ளதோகதியடைவார்கள், இந்தச்சீவனு
ல் வருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், அ
ந்தத்தேவனு லன்றெனும்விவேகிக ளவலவீடடை
வாரோ. (௫௯)

(கடவுள்பக்ஷபாதஞ் செய்வானேனென
னும் அதற்கு உத்தரமும்.)

நலமெய்யையனே யெல்லவர்குந்தெய்வ நா
யகன்பொதுவானால், சிலரைவாழ்வித்தல் சிலரொ
டுகோபித்தல் செய்வதேனென்றயேல், குலவுமக்
களைத் தந்தைபோற்சிஷ்டரைக் குளிர்ந்துதுஷ்ட
ரைக்காய்வன், கலைகளல்வழிவரச் செயுந்தண்ட
முங் கருணையென்றறிவாயே. (௬௰)

(இதுவும்உத்தரம்.)

மனைவிலங்கறு மைந்தனேகற்பக மரங்கனல்
புனன்மூன்றும், தனையடைந்தவர்வறு மையுஞ்சீ
தமுந் தாகமுந்தவிர்த்தாலும்,அனையவீசனும டை
ந்தவர்க்கருள்செய்வனகன்றவர்க்கருள்செய்யான்
இனையருற்றங்க ளவர்குற்றமாகுமென் றெண்
ணியறிவாயே. (௬௧)

(இதுவுமது.)

ஒன்றுகேண்மகனே புமான்முயற்சியா லு
றைத்துமானிடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவே காட்டி
பநூல்வழி நடந்துநல்லவர் பின்னே, சென்றுது
ஷ்டவா தனைவிட்டுவிவேகராய்ச் செனித்தமாயை
யைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தை யடைந்தவர் பல
ங்கள்போ நிச்சயமிதுதானே. (சுஉ)

(ஞானம்வருமாறுகூறல்.)

இந்தஞானந்தான் வருவதெப்படியெனி லி
டைவிடாவிசாரத்தால், வந்தடைந்திடும் விசாரந்
தானேதெனின்மனுஷியாஞ்சரீரத்தில்,இந்தநானெ
வன்சித்தெதுசடமெது விரண்டு மொன்றுக்கூடு
ம்,பந்தமேதுவீ டேதெனவுசாவுதல் பகர்விசாரம
தாகும். (சுஙு)

(விசாரத்தாற் பயன்என்னெனலும் அதற்கு
உத்தரமும்.)

போனஜன்மங்க டமிலனுஷ்டித்துநற புண
ணியபரிபாகம், ஞானமாக்குமே விசாரமேனென்

நிடி ஞமுறைத்திடக்கேளாய், அனபுண்ணிய மீசு
ரார்ப்பணஞ்செயின சுசிபோஞ்சுசியாகும், மான
தம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென் றறி
வாயே. (௬௪)

(எல்லாம் வல்லகருமத்தால் ஞானம்
உண்டாகாதோ வெனல்.)

பத்தியும்வயிராக் கியமும்பரலோ கமுமணி
மாதி, சித்தியுந்தவநிஷ்டையும்யோகமுந் தியான
முஞ்சாரூப, முத்தியுந்தரும்வி சித்திரகருமங்கண்
மோகமாத்திரந் தள்ளும், புத்திதந்திட லருமை
யோவிசாரமேன் புண்ணியகுருமூர்த்தி (௬௫)

(அதற்குஉத்தரம்.)

வேடமாறிய போர்களையறியலே வேண்டிஞெ
ன்மகனேகேள், கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சீலங்கள்
குறிகளாயந் தறியாமல், ஓடியுங்குதித்துந் தலைகீ
ழ்நின்று மூயர்ந்தகம்பத்தேறி, ஆடியும்பல கரும
ங்கள்செய்தினு மவருண்மைதெரியாதே. (௬௬)

(இதுவுமது.)

இன்னவாறந்தப் பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்வேதம், சொன்னஞானமும் விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதிநூல்படித்தாலும், அன்னதானங் கடவங்கண்மந்திரங்க ளாசாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந் தன்னைத்தானறிகின்ற திலைகளால் வாராதே. (கூஎ)

(இவ்வுவமையால் கருமத்தாலன்றி அஞ்ஞானம்ஒழியாதேயெனல்.)

தூளங்குதாப்பண மழுக்கறக்கைக் கொண்டு தலர்க்கிருந்போமன்றி, விளங்குபுத்தியா லுலகிலார்தலக்கினுர் விமலமீதசிகமூர்த்தி, களங்கமாருமஞ் ஞானமுமப்படி கருமத்தாற்கழுவாமல், உளங்குறித்தஞா னத்தினுலெப்படி யொழியுமீ தருள்வீரோ. (கூஅ)

(அவர்வேறுஉபமானங்காட்டல்.)

தர்ப்பணத்தினிறக ளிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகஜமாதலின்மைந்தா, கற்பளிங்கினிற் கருநிறஞ்சக

றமோராசியின் மத்தா, சர்வசித்திஸ்வ கருக்ரஹரு
மார் கருத்தகன்றோராயம், சாப்பனைக்கனி லவ
க்கறிவென்றுரூற சாதனைதொரதிஸ்வயமாயிம், க
றபளிக்கிலாறோர, மசறப்பென்று வண்டிடமை
ம்போதும். (உபமயங்கூறல்.)

இங்ஙனம்படி சச்சாரைதேருர வட்டாசட்ட
பொய்மூன்றும், கர்மமாயையின் மிரப்மத்த
பிய ஸகவேகாஸ்தயமன்று, பாசமோசமெடுஞாநத்
தைகர்கருமங்கள் பகைசெயாதறயாக்கும், ஞானக
ஞானமே கருமமறுஞானத்தைச் செய்கிற வெரு
ப்பாமே. (எ௰)

(மெய்யுணர்ச்சிக்குக்கருமங்காரண
மாகாதெனல்.)

மனைக்குள்வைத்த பண்டங்களைமறந்தயவ
வருஷநூறுழந்தாலும், நினைதுணர்ந்தபின் உடை
மப்படியிருந்தநிர்மலவாத்மாவும், அனாதியான
ன் மறதியைக்கெடுத்துத்தன் னறிவினாற் காணுமே
ல், கனத்தகர்மங்க ளூழிகஞ்செய்யினுங் காணு
மோ காணுதே. (எக)

[illegible] சவர்ப [illegible] யந்தீதம்.

[illegible] மழுங்கியமெனை [illegible] பாவினெனைல்.)
[illegible] மையாகொரு [illegible] கக்க்ருவநு [illegible]
[illegible] வாநீம், [illegible] காரந்தி [illegible]
[illegible] மாதுர். [illegible] மரநுவசா [illegible]
[illegible] ருகைவ [illegible], [illegible] மசா [illegible]
[illegible] முனையிரே. [illegible]
([illegible] ம்.)

[illegible] ருமை [illegible] டுசனெயோம் [illegible]
[illegible] பெமு [illegible], [illegible] மருநுவவெ [illegible]
[illegible] நந்து [illegible]
[illegible] செய்பரன்றெனமு [illegible]
[illegible] ருவெசவ்ஞம், [illegible] யமுனாணா [illegible]
[illegible] ர்ரையசெரிபார். (சா [illegible]

(இயமுடஎ.

பொசமரமு [illegible] டைசடன்பதும் புசை [illegible]
ம்பல்பேயான், ஆசமட க்ருத்யபாவத்தைதவிர
நிமே வர்த்தனைதெரியாதோ, காகமெகநத்திலெ
நுப்பெபசங்கசந்திரிவெய்பேர், வெகவாயுவெயப [illegible]
யெனவொருவரும் விதித்திடல் வெண்டாமே. (

(இதுவுமது.)

கள்ளுமூனுநீ விரும்பினுன்மகங்கள்செய் கா மத்தின்மனதாலுல்,கொள்ளும்பெண்டொடுகலவி செய்யெனிவன் குறையெலாந் தொடானென் றே, நள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ்சகல்முந்தவிர்வ தேசருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதி யென்னெனிற்பூ ருவ நியமமாம்விதி யன்றே. (எரு)

(இதுவுமது.)

மதுவினைப்பிக ளுண்ணென்றசுருதியின் மனைந்து பாரொனல்பாராய், மிதுனவிச்சையும் புத் திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதபாராய், இ தையும்விட்டொழி யதிரவிட்டிகவன்னிக்கிழ்ச்சி யற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகர் மங்களாலை களொழிந்தானந்தமடைவாயே. (எசு)

(அஞ்ஞானம்ஞானத்தோடுகூடிப்பயை த்தல்கூடுமோவெனல்.)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென் றவழிகூடும், பலவுமானவஞ் ஞானமுஞானமும்

பகையென்ட துமாதாஞல், நிலவிலேமறுப்போலவ
ஞ்ஞானமுங்மலஞானத்தோடே,மூலவிநின்றிந்தச்
சிருஷ்டிகள்செய்யவுங்கூடுமோ குருமூர்த்தி. ()

(அதற்குஉத்தரம்.)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்று
சோதிஞானமிரண்டாம், சொரூபஞானமேவிருத்
தியின்ஞானமாய்த் தோன்றும்வேறில்லை மைந்தா,
சொரூபஞானமஞ் ஞானசத்து ருவன்றுசுழுத்தியி
லஞ்ஞானமே, சொரூபஞானத்தின் மருவுமஞ்ஞா
னத்தைச்சும்மாவிருத்தியின்ஞானம். (எ௮)

(இதயுமது.)

அருத்தி மாயையைச் சுழுத்தியிற்சுடாதது
சொரூபஞானந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச் சுட்
டதெப்படியெனில் வெய்யிலாலுலகெங்கும்,பரித்
தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற் பற்றியக்கினியாகி, எ
ரித்தவாறுபேறச் சமாதியில்விருத்தியா லெரிக்கு
மென்றறிவாயே. (எகூ)

(ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியமாக [illegible]
[illegible] சொருபமென்பட்டதோ வென்னில்.)

[illegible]

(ஞானவ [illegible]
[illegible] டதென்னில்.)

விருத்தஞானமே [illegible]
[illegible] மைசூர், [illegible]
[illegible] கங்குட [illegible]
[illegible] ந்திரங்களா [illegible]
[illegible] மாடுருவ [illegible] மைாறுவஸ்து [illegible]

(தருமத்தின்வேறாயிருக்கும் ஞானம்தர்மிக
யும் ஞானம்வாவ்வருமத்தோமென்னில்.)

வருத்தகர்மங்கள் செய்யவுந்தவிரவுமற்றொ
ன்றாகவுங்கூடும், விருத்தஞானமப்படியன்றாதியா

ஊமும் விவேக ஞானமும் [illegible] செகத்திலான் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிர யோகம், முமுக்ஷுமாக்கள் — ஞானமே யானந்த [illegible] (௯௨)

[illegible]

[illegible] கரு [illegible] ஞான [illegible] கரு [illegible] (௯௩)

[illegible]

[illegible] முக்த [illegible] முஞ் சத் தியமன்றென்றால், சருவமுத்தியு ம் சத்தியமன்றெ னவு சங்கியாதேநீகேள, உருவங்கேட்டவன் றி யானிக்கும்பொழுதில் விருவம்வாஸ்தவமன்றே,

உருவமாகுமப் பொழுதுகண்ணுற்கண்டவுருவம் வாஸ்தவமாமே. (அ௩)

(தியானங்களில் சொரூபத்தியானமே முத்திக்குரூதுவெனல்.)

சடமதாகியதியானமேயாகிய சகலமுத்ரையகன்று, திடமதானதெட்படிமெய்னிலைவரமர் தியானமேற்பிறப்பாகும், உடலமேகசயாறுறியானி க்கிற்றியானித்த வுடல்கனாகுய மைமாபா, தொடர்பவங்கெடச் சொரூபமேத்யானிக்கிற் செரூப மாகுவர்மெய்யே. (அ௪)

(அத்தியானத்திற் பின்விளைவனகூறல்.)

பிரமரூபத்தைத் தியானித்தபோர்களும் பிரம மாகுவரொன்றால், நரசரீரமாங்கடவுள்வினைவிசாரமே ன் ஞானமேனென்றே, பரமபாவனை பரோக்ஷமாம்பின்பந்தப் பரோக்ஷமேயபரோக்ஷம், ஸ்தர விசாரமா ஞானமாமுத்தியாந் திகழுமயீதறிவாயே. (அ௫)

(ஞானமும்அஞ்ஞானத்தைநீக்கிப் பின்
தானும் நீங்குமெனல்.)

வீடதாம்பரி பூரணசொரூபத்தில் விருத்தி
ஞானமுங்கூடிச், சேடமாயிருக்கு [illegible]டமாமதுவு
வ சித்தியெப்படியென்றால், சாதி [illegible]மனை னைப்பி
றித்தநேற்றும்பொடி தா[illegible]மங்[illegible]மாயும், ஊ
டிஞானமு மறிவிலாமையைச் [illegible]க்கவே
கெடுத்தானே. (அஎ)

(முத்தருணுபவம்[illegible]ல்.)

இந்தநிச்சயமுற்றருளனுபவ[illegible]டியதெப்படி
யென்றால், சிந்தையற்று மன[illegible]ராசனுங்க
ளுடம்போற் சுசமாவ, [illegible] ம[illegible]து
போமுண்டெனவு [illegible]வர், அந்
ச[illegible]யுண் டுமிழ[illegible] [illegible] மவர்க
[illegible]ளாரே. (அஅ)

(அவர்பக்தமுத்தியுண்[illegible]மைக்கு
நியாயம் [illegible])

மலடிமைந்தனுந் தா[illegible]யுமானும் வான்
மலர்முடிசூடி, இலகுகந்தாபப [illegible]லசுத்திகை

ஏகவஸ்ய நவநீதம்.

விசாரம் [illegible] பேசத், கலசமாய்முயற் கொம்பிரு
ஞைத்[illegible] ஈனைக்கருவைருமாண்டார், ஒன்றைய
மிறுமெ[illegible] [illegible] மைய [illegible]

(மாயையும் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] வெனவ.

மாயை [illegible] [illegible] [illegible]
கையெலாம் [illegible] [illegible] [illegible]
கொருபி[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

(தேவர்முதல் [illegible] யெல்லாம் [illegible]
கை[illegible] [illegible] வெனவ.)

பங்கயாசனன் முதற்பலதேவருமபாரு[illegible]
பெரியோரும், கங்கையாதியா[illegible] திருக்கு[illegible] [illegible]
முக் காலமுமறைநாலும், அங்கமாறும[illegible] [illegible]
ஞந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால், [illegible]
ஞயக னேயதனைற்குற்ற மில்லையோமொழிய[illegible].

(அன்றெனல்.)

சொருபனாக்கு[illegible] கண்டதைப் பொய்யென்
று சொல்லுகிறீர் [illegible], [illegible] பாராயமிற் றெ
ரியப்பட[illegible] [illegible] யாமே, சொ
[illegible] [illegible] [illegible] சொல்லா
[illegible] [illegible] [illegible] தெரிந்திட
[illegible] [illegible] [illegible]. (௧௨)

([illegible] [illegible] கட்டல்.)

பொய்யை மெய்யென் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] மெய்யை
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], பொ[illegible] [illegible] நம்புத [illegible]
[illegible], மெ[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (௧௩)

(மா[illegible] [illegible] [illegible].)

மாயையென் பதே [illegible] [illegible] யாரொப்படி வந்த
து வருவாயினன், மாயையென்பது பிரமத்தின்வே
றெனின் வஸ்துவுமிரண்டாமே, மாயையென்பது

ம் பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவும்பொய்யாமே
மாயையென்றமே சங்கைகளுக்கோருத்தரண்ட மாருத
குருமூர்த்தி. (கச)

(முதல் மூன்றுவினாக்களுக்கு முத்தரங்கூறல்.)

அதனையின்னதென் றுபாதிக்கப் படாமை
யா லவாச்சியவடிவாகும், இதனைச் சூனிய முடலி
னுயவதமேப் பெருமையுடையோர்கள், கனவி
லொருவொப் வற்றதிப்படியென்று கண்டபேரின்ப
மடைந்தார், வினையமாயையின் யன்றென்றும் பர
த்தி விசாரமற்றதுகேல. (கரு)

(நாலாம் வினாவுக்கு உத்தரம்.)

அருவமாயுருமாயா விவர்த்தனதகள் மின்னாயாகிமு
ன்றெரியாமே, உருவமாம்பலதத்துப்பேதையா
க அத்தயின்வெளியாகும், பிரமசத்திகளைத்தமா ம
னச்சுண்டுபிடித்திட்டவ்வடார்தே, பரவுபூதங்கள்க
ண்டுறுமிதித்தலாம்பலருக் கும்வெளியாமே.(கசு)

(இ. மது.)

காரியங்களுஞ் சத்தியாசாரமுங் காணுமற்ற
துமாயம்,பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப

யவர்கண்காணும், வீரியங்கிகழ் வித்தையாயினச த்திவெளிப்படாததுபோலே, பேரியற்பிரமத்துக் குமூலருக்குரும் பிறிந்துசத்திகளுண்டே. (கஎ)

(ஐந்தாம்வினாவிற் குஉத்தரம்.)

சற்திச்சந்தனைந்த விபேவறன்றுகாண் சத்து மமாயாவிசித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய்வி ந்துவான் மெப்போலப்புந்திமைந்தனே சத்திமா ஞகிய பூரணவார்மாவின், வஸ்துநிர்ணயஞ்சொ ன்னத்திஷ்டாந்தத்தின் வழிகண்டுதெளிவாய்ய ()

(அச்சத்திஉண்டெனற்கு ஏதுகூறல்.)

இல்லையாகிய சத்தியையுண்டென்ப தெபய யெனக்கேட்கில், புல்லையாதியாமசேதனப்பொ ருளெலாம் புத்துச்சாய்ப்பனபாராய், நல்லையாம க னைய.சிற்சிர்சத்திடைந்திடாதிருந்தக்கால்,தொ ல்லையாய்வருஞ் சராசரவுயிர்க்கெலாஞ் சுபாவங் கள்வேறுமே. (கக)

(இதுவுமது.)

கருப்பைமுட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங் கலந்தசித்திரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்தி நியம

நில்லாவிடிலரசிலாநகர்போலாம்நெருப்புநீர் [illegible]
ங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமக்கபோலும், பொ[illegible]
ப்புமேகமாங்கடலெல்லாமண்ணெலாம் பயமேயிப்ப
போமே. (௬

(அச்சத்தினையொழிக்கும் உபாய[illegible]
லும் வீரியூதலும் எப்படியென்னில்.)

ஆர்த்துவகாண்டிய மறியம்பாதிசனாரு ம
வாசியவழிவெல்லாம், சே[illegible] [illegible]
ர்தெகள்துருந் செப்பி[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (௬

(ப[illegible]ஞ்சுதந்த்ரம்.)

வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பனமக்கினிமதத்தி மு
ருத்ராதிலே, தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிலதிலதி
சிறந்த சத்திகளொங்கே, நீயச்சஞ்சாரனோமா
வேறொன்று நினைந்திடாதிருப்பாயெல், மாயச்ச
த்திபோ மீதன்றிமந்திர மறைகளிற் காணேமே(

(பின்னிருக்குஞ் சந்தேகம்.)

மேவுமைம்புலனிலைப் பிரபஞ்சமெய்யாகமாம் வ
கரித்திட வேண்டில், நாயிருள் மனமனைத்து—
மொருமைக்கூட தெப்படுறாவலேல், பாவுநாமரு
பக்கமடங்க மனையாப்பத்தியமாம் ஏது, ஸ்யா
கிடைக்காமற்கருக்குப் பயமாமாமையே. (௱௩,

(பொட்முகப்பிரம் போமாறு)

அரிசித்துப்பவ சக்கிரானந்தத்தாற் பொய்ப
துயர்நூன்றும், ஸாக்ஷிபட துணர்த்துபாழ்
ப்பட வெட்டுபடிவேதான்றுங், கீரிற்றோன்
மாதகட் ற்றுறகலிற்றுராய கன்றுலியுறவேராய்ப்,
பரி தேறான்றிய பானோப கடிவைத்துப் பாழ்க்
கல்லிபோமாட்டீமே. (௱௪)

(சங்கற்பமற்றிருவெனல்.)

ஞானவாளாலே மறுத்தாய்க்காரிய நாமரூப
பேதங்கள், ஆனதெப்படி யழிந்ததெப் படியென
ஆய்ந்தல் பலனன்றே, மானமைந்ததனை நீர்க்க
சொர்ப்பனசகம் வந்ததும் பாராமல், போனதுந்நி
னையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே.()

(இங்ஙனம்பயிற்சிசெய்யெனல்.)

அசத்திலெம்மட்டின் டம்மட்டும்பராமுக
மாகினுலம்மட்டும், நிசத்திலுள்விழிப்பார்வை யா
மிப்படிநிரந்தரப் பழக்கத்தால், வசத்திலுன்மன
நினைவின்மாத்திர வடிவமாயினம்மைந்தா, சுசத்த
(?)கத்திலிருக்கிறுமோனா தக்கடல்வடிவாவாயே.

வேறு.

(சத்துப்போலானந்தம்வெளிப்படாமை
யென்னெனல்.)

ஞானன்றிவேறென்று மில்லாதபூரண சப்
பூரணநிறைவா, ஊனின்றவுயிர்தோறு மோவ
றுமென்றுலகு தொக்கின்றபடி கண்டிலேன், மு
னைன்றதியன்கன்மமுன்னவகையொக்கு றுமனி
சவ வெளிகண்டால், ஆனந்தமிதுபோல வெ
பாலுதியாத வகைவெறுருநாதனே. (௱௩

(சத்துமுதலியனவிருத்திபேதத்தால்
பேதப்படுமெனல்.)

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருவ
லொன்றுமென்றுவிமே, கரணங்களோரொன்

தி லோரொன்றுதெரியுங் கணக்கன்றிவாராதுகா
ண், அருமந்தசச்சிதானந்தச் சுபாவங்களாத் மா
வின்வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்திபே
தத்திறுற் பேதங்களாமைந்தனே. (௱௮)

(அவைபேதப்படுமாறு.)

தாமிகுந்தமசிரசுசத்வமெனுமுக்குணத்தால்
வரும்விருத்திமூன்றும், ஆமவைகண்மூடமுங்கோ
ரமுஞ்சாந்தமு மபிதானமாகுமகனே, ஏமுறவிரு
க்கின்றசச்சிதானந்தங்க ளொன்றென்று மொன்று
திலும், நாமுறைக்கும்விருத்திப்பிறிவினுற் சொரு
பஞானதிபிறிவாகுமே. (௱௯)

(அவ்விருத்திகளிலே சத்துமுதலியன
வெளிப்படுமாறு.)

சடமானமூடத் தருக்கல்லுமண்களிற் சத்
தொன்றுமே தோன்றுமால், விடமானகாமாதி
கோரத்திலானந்தம் விளையாது மற்றவைகளாம்,
திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலேசச்சி தானந
தமூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள்கோர
ங்கள்விடுசாந்த மனமாகிலானந்தமே. (௱௰)

(சத்துமுதலியவையாவையெனில்இஃதுவுமெனல்.)

இகமானதுருநாதனேசச்சிதானந்த மெனுமி லக்கணமறிகிலேன், அகலாதசத்தாவ தேதுசித் தாவேது ஆனந்தமேதென்றிடில்,மிருகாலமூனறு ம்கெடாதிருப்பதுசத்து வேறுபடாதறிவுசித்தாம், மகிழ்காமநுகர்போது சுகமாகுமதுவு மீழ்வெ ன்பதானந்தமே. (ாமக)

(தன்னைச்சச்சிதானந்தமெனவறிகிறஅநுபவ மெப்படியெனல்)

ராசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமா வாக்கியம், நீசச்சிதானந்த மென்றிடுது மாசரி யாஸ்பிரமமாகுமெனினும், மாசற்றசச்சிதானந்த நானென்னவிவன் மன்னுமனுபவமெங்ஙனே,சே. சப்புரங்களை யிடிந்துத்தகர்க்குமத குஞ்சரக்குரு நாதனே. (ாமஉ)

(சத்தென்று அறியுமாறுகூறல்.)

சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடனுருமெனி ற் செல்கால மிவனுண்டலோ, கன்மானுபவநரக சொர்க்கமெனில்வருகின்ற காலத்துமிவ னுண்ட

லா, உன்மாதயாதனைவுடல்கடவுளுடனமனுடவு
டன்மாறிமாறியழியும், தன்மாபயுடல்கெடினுமி
லனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே.

(சித்தென்றும் ஆனந்தமென்றும்
அறியுமாறு கூறல்.)

இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிர
விசுடராற்றபொழுதும், மருளாமலிருளையும் பொ
ருளையுந்தெரிகின்ற. வகைகொண்டு சித்தாகுமே
பெருவாழ்வுமிக்கதா னேதன்னிடத்திலிற் பேரா
தபிரியமதனால், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்வருமா
தலா லானந்தமாமைந்தனே. (௱௰௪)

(ஆத்மாஆனந்தமாவதன்றி அதற்குச்சாதனம்
அன்றெனல்.)

அன்னபானுதிசுக சாதனமதாசையா லார்க்
கும்வெகுபிரியமாகும், இன்னவாறாத்மாவுமானந்
தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே, சொன்
னவாத்மாவையொருசுகசாதனங்களொடு சொல்
லுவா யாகின்மகனே, உன்னதானந்தம்வே றேத
னுபவிப்பதா ருடயவாத்மாவுமன்றோ (௱௰௫)

(அதற்குக்காரணங்கூறல்.)

விஷயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமாத்மாவிலாம், விஷயசுகம் வருபிரிய மாறி வருமாத்மாவில் வெகுபிரிய மாரு துகாண், விஷயசுகம் விடலுமட [illegible] கொளலுமா மாத்மாவை விடுவதெவர்கொள்ள [illegible] ர்பார், விஷயசுகபோக ங்கள் விடுமவனே ய [illegible] றல் விடப்படா தொரு நாளுமே. (௱டுசு)

(தன்னைத்தான் கொல்லலால்தானும் விடப் படலாமென்னுஞ் சங்கைக்குஉத்தரம்.)

வேகின்றகோபங்க ளாலென்னை நான்கொ ன்று விடுகிறேனென்றுசிலபேர், சாகின்றபடியி னுற்றன்னையே தான்கொன்று சாவனெனல் சங் கையென்றால், தேகந்தனைக்கொல்லு மவனால்வி ட்டப்பட்ட தேகமவனல்லன்மகனே, ஆகந்தனிற் கோப மலதுதனையொருநாளு மாத்மாவெறுப்ப தில்லையே. (௱டுஎ)

(இதினும் இதுபிரியமெனல்.)

தாகப்படும்பொருளிலும் மகன்பிரியமாந் த னயனிலு முடல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்

திரியமாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயிராம், ஏகப்
பிராணனிலும் வெகுபிரியமாத்மாவி லிந்தவாத்
மாமுக்கியம், ஊகத்திறற்கௌண மித்தைகர்த்
தாமூன்று மொன்றிறொன்றதிகமகனே. (கமஅ)

(கௌணாத்மா முதலியவற்றில் இத்த
ருணத்தில் இதுமுக்கியமாமெனல்.)

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்குமகனை
கௌணவாத்மாமுக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்
குநாளுடலான மித்தையாத்மாமுக்கியம், திடமா
னநன்மைகதி வேண்டிநற்கர்த்தனுஞ் சீவவாத்
மாமுக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின் ஞானவாத்மா
வான தானேமகாமுக்கியம். (௱கூ)

(ஆத்மா ஆனந்தவடிவென்றற்குக்
காரணங் கூறல்.)

புலியுமனுகூலமெனி லிஷ்டமாம்பகைசெயி
ற் புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகை
யுமல் லாதபுல்லாதியிலு தாசீனமாமாதலால், ம
லினமறுசின்மயன் பலவகையுமிப்படி முகிழ்ச்சியி

ல்விருப்பமிகழான், அலகிலானந்தவடி வாகுமுன்
சொரூபத்தை யாராய்ந்துபார்மைந்தனே.(௱உ௰)

(ஆனந்தம் இத்தனைவகைப்படுமெனல்.)

மானஞ்சிறந்தகுரு நாதனேயானந்த வகைக
ளெத்தனையென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமான
ந்தம்வாசனானந்தம்விஷயானந்தமென், றுனந்த
மூன்றுவித மெட்டுவகையெ ன்பர்சில ரவ்வைந்து
மிதிலடக்கம், யானந்தவகைசொலக் கேண்மைந்
தனேயெட்டு மிஃதின்னதின்னதெனவே. (௧௨௧)

(அவையிவையெனல்.)

போகத்தில்வருசுகம் விஷயசுக நித்திரைப்
போதுளது பிரமசுகமாம், மோகந்தனந்தவிற்சுக
ம்வாசனைச்சுக முழுப்பிரிய மாத்மசுகமாம், யோ
கத்திலுளதுமுக் கியசுகமுதாசின முற்றசுக நிஜசு
கமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத் துவிதசுகம்வாக்கிய
மெழுந்தசுகஞானசுகமே. (௱உஉ)

(வேறு - விஷயானந்தவியல்பு.)

இவ்வாறுமைசெயுஞ் சுகபேதங்களினியல்பா
மவை செகலமகனேகேள், ஓவ்வாகனவினிலுமல்

வானிடர்கெடவுறங் குஞ்சயன மதுறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிர் சித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வாமனுபவமதுதான்விஷயசுகானந்தம். (௱உ௩)

(பிரமானந்தவியல்பு.)

ஈனந்தருசுக விஷத்திரிபுடி யிடராமெனமனமசையாமல், சேனந்தனது குலாயந்தனில் விழு செயல்போனித்திரை செறிசீவன், தானந்தமிப்பர னுடனொன்றுவதொரு தனையல்லதுபிறவிதையாமல், ஆனந்தமயனுமாவன்சுகமிகு மதுதானுயர்பிரமானந்தம். (௱உ௪)

(இதுவுமது.)

தூங்குஞ்சுகமது பிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விதி துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்பது தானசுகம், தீங்குறுநன்மையு மாண்பெண்முறைமையுந் தெரியாதவனிசை பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளு மறியாவனுபவ மதனாலதுபிர மானந்தம். (௱உ௫)

(ஆனந்தமய கோசானுபவம் விஞ்ஞானமய
கோசத்துக்கு எப்படிவருமெனல்.)

உதவும்புவியினி லொருவன்னனுபவ மொரு
வன்மனதினி லுதியாதே, மதியும்கெடுகிற தாயில்
கொண்டானந்த மயநன்றேசுக முறுகின்றான், இ
துவிஞ்ஞானமய ஞஞ்சிந்தையி னினைவாய்வந்திடு
மெனல்கண்டேன், சுதைவிண்ணோர்புகழ் குருவே
நீரிது சொல்லீர்சகலமும் வல்லீரோ. (௱உசு)

(அதற்குஉத்தரம்.)

செய்யும்வெண்ணெ மிருபேர்களுமறி நினை
விற்பிறிவறிவினில்லிலை, செய்யுந்நனவினிலிருமும்
மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன், நையுந்து
யர்மன நமுவும்பொழுதுணர் ஞானச்சுகமுறுமா
னந்தன், பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடுபாரு
ம் பொலிவன பிரிவன்றே. (௱உஎ)

(வாசனானந்தவியல்பு.)

ஒன்றுகியபிர மானந்தன்சுக மொழிவானே
ன்வெளி வருவானேன், என்றான்முன்செய்த கரு
மம்வெளியினி லிழுக்குஞ்சுழுத்திவிட்டெழுந்தோ

னும், நன்றாயினசுக மகலான்வெளியினு நடவான் மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றுமௌனவிருந்துற குஞ்சிலகன்ம மதுவேவாதனையானந்தம் (௧௨௮)

(நிஜானந்தவியல்பு.)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களிலலைந்தே சுகந்தனை மறந்தேபோம், மூந்தைச்செயும்வினை சுகதுககந்தரு மோனந்தருநடு வடிவேகாண், எந் தப்புருஷனு மொருசிந்தையுமற விருந்தேனென லனுபவமாகும், இந்தப்படிதனு தாசீனச்சுக மிது வேநிசமெனு மானந்தம். (௱௨௧)

(முக்கியானந்தம்.)

நிசமானதுமுக் கியமோகுடத்துள நீரன்றே வெளியீரந்தான், வசமாமங்கரமறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கிய வகையாகும்,திசையார்திரிசய மறியாதேதுயில் செறியாதேயுட றறிவோலே, அ சையாதேமதி சமமாகியநிலை யதுதான்முக்கிய வானந்தம். (௱௩0)

(பிரமானந்தச்சிறப்பு.)

மனுஷன்மனுஷகந் தருவன்றேவகந் தருவ ன்பிதிர்கருமத்தேவன், தனுடன்னசுரன்சுரனிந்தி

ரூ சானும்பிரசா பதியானேன், கனகன்விராட்டிரணியகர்ப்பன் முறைகருதும்பிப் பதிரொரு பேர்கள், பினவானந்தங்களுளையாம்பிரளய வெள்ளக்கடல்பிர மானந்தம். (௱௯௧)

(உபதயகைடர்சோன்மஙிமை.)

எவனுக்கிலுமிந்தச் சரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியிலிருந்தானேல், அவனுரதன்சுகன் சிவன்மாலவன்முத லறிவாரனுபவ சுகபோதம். விவகாரசய மிவுவேயநுபவ மௌனமுன்சொல்லிய விகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடி யுதிரும்பொடிகளென் முடிமேலே. (௱௯௨)

(வேறு.)

·(இன்றும்ஐயமுளதேல்விளுவெனல்.)

இந்தவ[illegible]றைந்து சுகஞ் சொல்லினோம் வித்தைசுக மினிமேறசொல்வோம், மூந்தைமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொருளுமே மொழியும் போதில், ஆந்தமாமத்துவித சுகமாத்மசுக மிரண்டுமெங்கே சொன்னேம், தொந்தமாற்றிய மகனே யின்னமுனக்கைய முண்டோற் சொல்லுவாயே. ()

(சத்துமுதலிய மூன்றும் வேறுபொருளின வாதலின் ஒன்றுதல் எப்படியெனல்.)

குகன்றனையுமெனையு முலகினையு மீன்றளித் தருளுங்குருவேகேளீர், புகன்றசச்சிதானந்தப் ப தங்கடனித்தனியாயே பொருள்வேறுஞல், உக ண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன் பரியாயபதங்களைய போ லுறவுங்காணேன், அகண்டமாயொருசுவை யாந் தேனிக்கூட்டியமதை வாவறிவிப்பீரோ. ()

(அதற்குஉத்தரம்.)

குளிரிளகல்வெண்மையென்ற பதங்களிஞ னீர் மூன்றுகூறுயிற்றே, ஒளிநவனஞ்செம்மைபெ ன்ற பதங்காளலக்கினியுமொரு மூன்றுமோ, வெ ளிமுதலாஞ்சகமசத்து மூடமிடரெனப்பிரித்து வி லக்கிவேதம், எளிதறிய முரண்மொழிந்த சத்தா தியெனும் பிரமமேகந்தானே. (ஈகூ)

(இன்னம்விதிநாமங்களுண்டெனல்.)

நித்தியம்பூரண மேகம்பரமார்த்தம் பரப்பி ரம நிதானஞ்சாந்தம், சத்தியங்கேவலந்துரியஞ்

சமந்திருக்குக்கூடஸ்தன் சாக்ஷிபோதம், சுத்தம்
லக்கியஞ்சஞநனஞ் சிவன்றத்துவம் விண்சோதி
யாத்மா, முத்தம் விபுசூக்குமமென்றிவவண்ணம்
விதிகுணங்கண்மொழியும்வேதம். (௱௩௬)

(விலக்குநாமங்களும்உண்டெனல்.)

அசலநிரஞ்சன மமிர்தமப்பிரமேயம் விமல
மசஞநிதம், அசடமஞமயமசங்கமதுலநிருமல ம
கோசரமகண்ட, நிசமனந்தமவிஞசி நிர்க்குணநி
ட்கள நிரஞ்சனம்மஞதி, அசரீரமவிகாரமத்துவித
ம்விதிவிலக்காமனேகமுண்டே. (௱௩௭)

(இவற்றுக்கெல்லாம்பொருள்ஒன்றேயெனல்.)

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்கணன்று
ய்ச் சேர்ந்தொருமித் தெல்லாங்கூடிச், சென்ன
பொருளொன்றன்றி யிரண்டில்லை யொருபொரு
ளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத மாமதஞற்
சத்தாதிகுணப்பொருளாம் பிரமமேகம், அன்ன
பொருளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமாயா
வாய்நீயே. (௱௩௮)

(அக்குணங்களேபிரமமெனல்)

நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்களுகாப்பதுதா ய் மலடியெனனிகொன்றுதே, சற்குணனேவஸ்து நிலையுளையாமலறியவல்ல சதுரருண்டோ, நற்கு ணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்தி பெறப்பிரமஞான ந்தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குண ங்களல்ல பிரமமாஞ் சொரூபந்தானே. (கருக)

(அநுபவம் உறைக்குமாறுயுத்திகள் கூறவேண்டுமெனல்)

மோகவிருள்கெடக் கோடியருணனெனவரு குருவே மொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமா மெ ன்சொருபமென்னுளத்திலிருக்கும் வண்ணம், ஆ கமங்கள் சொன்னபடி யென்னை யகண்டார்த்த மாவறிநதேனையா, ஊகமுமொத்திட வுரைத்தாற் பசு மரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சே. (கசய)

(சத்துமுதலியமூன்றும்ஒன்றேயென்று உணருமாறு கூறல்.)

சத்தேசித்தாகுமய லெனிலசத்தாமசத்தாகு ற்ச[illegible]யங்கே, சித்தேசத்தாகும யலெனிற்சடா

மாகு சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, ஒத்தேதோன
றிய சத்தஞ்சித்து நல்லசுகமாகு மூகத்துக்கோர,
வித்தேயனாமியமாகிற சடமசத்தாஞ் சுவானுபவ
மகீகல்வு ஒடாதே. (ஈசுக

(சதனுவிளங்குதற்குக்காரணம்
வெறி மைம பனல்.)

வீயாப்சகந்தூர்ணம் விளங்குவது தன்னு
லோ வேறொன்ருலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு
மசத்தேசதத்தோ வசத்தேன் மலடிமைநரன்,
பேயாகாரியஞ் செயமோ சத்தெனவிபபடியதை
டம பிரிசாச் சொன்னுல், ஓயாதவவஸ்ததை யாக்
கு தர்க்கசீசமபங்கஉ விட்டொழிந்திடாயே.

(அனந்தமேவிசுதன் மூஅறியுமாறு.)
சருதியுர்வப பாரதந் (பாலனுபவமுமாகேள் சுரு
ததிச் சுகவானந்தம், மிருதிவடிவாதமி லவ்வா
னந்தமேபநிவாம் வேறாகவில்லை, கருதபிரளயஞ்
சுழுத்தி பிண்டினு நீயிருந்திருளைக்கண் டின
ருயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியே சுபரிபூரண
மா யிருந்திடாயே. (சுகூ)

மாணாக்கன்நிஷ்டைகூடித்தெளிந்து எல்லாம
தன்னிலேதோன்றக்காணல்.)

பலகலையுமுணர்ந்த குருமொழிந்தபடி யிவ
னுமவனுபவம்விடாமல், பலமலரின் மதுப்போலே
சச்சிதானந்தமென்னும் பரமார்த்தத்தைப், பல
பொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதியிருந்தான் விழித்
துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசர சித்திரங்
களெல்லாந்தோன்று மொருபடமானனே.

(தன்னனுபவத்தைதவியந்துரியா
தீதமுதலியனவினுதல்.)

இதயமொத்த சற்குருவே எமக்கினுவே வி
ம்முதமன்றியினிவேறுண்டோ, அதையிறைந்து ம
னுதநினைத்து மிருப்பதன்றோ ஞானிகளுக் கான
நீதி, முதலுமொத்த துரியா தீதமுமேழாம் பூமியு
முக்கியமாமென்ற, பதமுமதின்வகையு மெனக்
கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம் பணித்திடீரோ. ()

(அஞ்ஞானபூமிகள்.)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூ
மிகளேழென்பார் இனியவற்றுளஞ்ஞான பூமிக

ளேழையு முரைத்திடேமப கேளாய், தனிவித்துச்
சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக்கிரத்தைச்
சார்ந்த, கனவுகளுக்கனவு சாக்கிரஞ்சுழுத்தி யெ
ன்றெழுபேர் கணித்தார்மேலோர். (கசுசு)

(அவற்றினியல்பு.)

முந்தவகண்டத்தெழு மோரறிவுமாத் திரம
துதான் முதல்வித்தாகும், இந்தவறிவிற்பண்டில்
லாவகந்தைமுனை போலாமிதுநனவாம், வந்துவர்
பிறவி தொடருமகமமதைவளரு மதுமகாநனவாம்,
சந்துமகங்கொடு நனவின்மனோராச் சியஞ்செய
லே நனுக்கனவே. (கசுஎ)

(இதுவுமது.)

உண்டுறநகமனோ ராச்சியஞ்செயல் சொற்
பனமெனும் பேருடையதாகும், பண்டுநனுக்கண்
டு மறந்ததைமீண்டுநினைப்பதுசொற்பனநனவாம்,
மண்டுமிருண்மூடு வதுசுழுத்தியாமஞ்ஞானவகை
கள்சொன்னோம், விண்டுநிறைமுத்தி தருஞானபூ
மிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (கசுஅ)

(ஞானபூமிகள்.)

புலவர்புகழ் முதற்பூமிசுபேச்சைவிசா ரணை யிரண்டாம் பூமியாகும், நலதனுமா னசிமூன்றும் பூமிசத்துவாபத்தி நாலாம்பூமி, சொலுஞ்சமுசத் திப்பேரும் பதார்த்தாபா வனைப்பேருந் துரியப் பேரும், மலினமறு மகனேலையந் தாறேழு பூமிக ளாா வகுத்தார்மேலோர். (கசக)

(அவஸ்தினியல்பு.)

துச்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்பு வது சுபேச்சையாகும், நற்சஞ்க மொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசா ரணையாகம்பி, முற்சங்கஙீ ஷணைகள் விடமனுமானசியித்த மூன்றினும், சற்சங்கமனதினுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவா பத்திதானே. (கஙும)

(இதுவுமது.)

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து யித்தை யெ லாமறத்தல்சமு சத்தியாகும், அத்துவிதானந்தம் வரும் திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபா வனையதாகும்

வஸ்துநிலை யிருந்தபடியிருந்தமவுனசுபாவந் துரி
யமாகும், இத்துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீதப
பதமென் றதுவுங்கேளாய். (௱௫௧)

(பஞ்சாவஸ்தைகள்.)

முற்புவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலா
சாக்கிரமா மூன்றறக்கப்பால், சொற்பனமாமதுவு
மெள்ள நழுவுமஞ்சாம் பூமியேசுழுத்தி யாகும்,
அறபுதமாஞ் சுவானுபவமருமாறும் புவிதுரிய ம
தறகபபாலோர், கற்பனையிலாதவிட மதீதமெனறு
மவுனமாக்காட்டும்வேதம். (௧௫௨)

(துரியாதீதத்தினியல்பு.)

[illegible] நீதமெனின் மயக்
[illegible], அரியதொரு விதேக
[illegible]யென்பாரதுகணைக்கி லாரும்பூமி, ம
ருவுசுழுத்தியிற் காட்சிசுழுத்தியென்பாரொன்பது
நீமனத்திற்கொள்வாய், பெருகமதரு ஞானபூமி
யின்விதப்ப மின்னமுண்டு பேசக்கேளாய்.(௧௫௩)

(அந்தஞானபூமிகளை அடைந்தோர்வேறுபாடு.)

முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பியாசிகளா முத்தரல்லர், பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர் பேதமாகும், சொன்ன நடுப்பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்தாந் தூயமுத்தர்,இன்னமுமப்பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறியயான்சொல்வேனே. (கருச)

(முன்மூன்று பூமிகளை அடைந்தோர்பெறுபயனும் அவற்றுள் முதற்பூமியினருமையும்.)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந்துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ள மெள்ளவந்து வீடுசேர்வார், மாலானபவத்தில்விழார்முதற்பூமி கிடைப்பதுவேவருத்தமைந்தா,காலானமுதற்பூமி[illegible]கவர்தான்முத்தியுங்கை வந்ததாமே. (கருரு)

(இப்பூமிகளிலேயொன்றிரண்டுபெறினும் இழிந்தோரும் முத்தராவரென்றல்.)

இப்புவியிலிஞ்ஞான பூமியொன்றிரண்டிலடைந் திருந்தாராகுல், தப்புருஷர் மிலேச்சரா

சிஷ்முத்தர் குருபரன் தானேமெய்யே, தப்புடை
யென் றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளின்சங்கி
தையே, செப்புமொழி வழிநடமாயசம்பிரம மெ
னறிருந்த தெளிந்திடாயே. (௧௫௬)

(முத்திக்குத்துறவே காரணமென்றுசிலர் சொல்லுவாரென்னெனல்.)

பொல்லாத மிலேச்சருஞ் சம் விதேகமுத்தித்
தருஞானபூமியென்று, நெல்லாகி முளைக்குமென்று
தன்னிலைமைமாக் கியருருவே சீரபொன்னீரோ, இல்லை
றுரு குடும்பம்விட்டுச்சன்னியாசம் புகுந்தகா
கியாரோ, அல்லாமனை முதத்பெரு னென்றுசில
சொல்லுமயக்க மகற்றுகிரோ. (௧௫௭)

(அதற்குஉத்தரம்.)

சிட்டர்புகழ்மகனேகீ சங்கித்தசங்கைநன்று
தெரியக் கேளாய், கட்டழியுந் துறவுநால வகை
யாகு மவைகளுக்கங் காகும்போகன, பட்டதுயா
கெடுங் குடீசகம்பகூதகம்ஹம்சம் பரமஹம்சம்,
விட்டகலுந் துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றிவேறு
மன்றே. (௧௫௮)

கைவல்ய நவநீதம்.

(மந்தமுதலியவற்றினியல்பு.)

மந்தமுந்தீவிரமுந் தீவிரதரமு மெனமும் ...
வகைவிராகம், வெம் துயரம்வரும்பொழுது ...
த்தை வெறுத்தலும் விராகமந்தம, இ...
...மலமனை தனம்வேண்டா மெனவிட்டு ...
...பாகன், அந்தணநான்மித்தையென விட்ட ...
வி தீவிரதரமாமறிந்திடாய். (உறுக)

(குடீசகன் சந்நியாசங்கள் இவையெனல்.)

பாவீமந்தவிராகத்திறசன்னியாசங்களொன்
றும் பலித்திடாதே, தீவிரத்திற் குடீசகமுடை
சகமு மெனவிரண்டு திறவகளுண்டாம், தாவிட
...த்திடமிலாதவர்க்குக்குடீசகமுஞ் சகங்கடெ
ந்தும், மேவிநடந் திடத்திடமுள்ள வாக்குடீச
கமுமென விதித்தாரமேலோர். (கசுஙி)

(தீவிரதரசன்னியாசங்கள் இவையெனல்)

இருவகைதீவிரதரத்தும் ஹம்சனென்றும் ப
ரமஹம்சனென்றுஞ் சொல்வார், வரும்ஹம்சனு
க்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதெண்பார், ப
ரமஹம்ச னுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத்தா

பலிக்குமென்பார், ஸ்திரமருவுபரமஹம்சன் ருரு
மிருவகையாகுஞ் செப்பக்கேளாய். (கசுக)

(பரமஹம்ச னிருவகையியல்பு.)

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்களவ
ரிற்சிஞ்ஞாசு,மெய்ஞ்ஞானபூமியின்மூன்மூன் றுபூ
மியுணடக்கும்விவேகியானோன், சுஞ்ஞானவானெ
னபோன் சீவன்முத்தி யடைந்திருகருந் தூயமே
லோன், அஞ்ஞானமகலுமந்தச் சிஞ்ஞாசுமிருவகை
யாமதுவுங்கேளாய். (கசுஉ)

(சிஞ்ஞாசுவினிருவகையியல்பு.)

பந்தமனைதுறந்துசில ரதிதிகளா யிருந்தவ
வர்பரமஞானம், அந்தணர்மன்னவாவணிகர் சூத
திரரா யிருந்துசில ரடைவர்ஞானம், இந்தவகைச
சாத்திரத்துமுலகத்துநடப்பதுகண் டிருந்துமந்
தா, சிந்தனையின் மயக்கமென்னே சுருதியுத்தி ய
னுபவத்தாற் றெளிந்திடாயே. (கசுங)

(அனுபவங்கூறல்.)

பிறந்ததுண் டானாலன்றோ பிறகுசா வதுதா
னுண்டாம், பிறந்ததே யில்லையென்

வந்தவுநானே, பிறந்ததுநானென்றுசிற பிரமமெ
னறந்தநானே, பிறந்தது மிறந்ததந்தப் பிரமமா
னானேநானே. (௧௬௪)

(இதுவுமது.)

நானென்ற பிரமமான நானேநா னறிவே
னென்றால், நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைய பு
த்தி யென்னில், தானதுமயக்கந்தன்னிற சாகுமே
சாவாதாகில், நானென நிறைந்திருந்த ஞானமா
னானேநானே. (௧௬௫)

(இதுவுமது.)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலனெ
னருயேல், அறிந்ததாஞ் சுழுத்திதன்னி லான்ந்த
மதுவேயாகும், குறைந்ததறகானந்தந்தான் குவ
லயந் தன்னிலில்லை, நிறைநதநேயிநதவாத்மா நி
தானமிவ் வறிவுதானே. (௧௬௬)

(இதுவுமது.)

மனத்தினு லெண்ணித்தானே வந்ததிவ் வு
லகமாகும், நினைத்திடிலனேகலோக நிற்பதவ் வ
றிவிலன்றே, அனத்தையுங்கடந்தப்பாலுமந்தமற்

ரூ.நிஸ் சாமென், றெண்ணத்தனி விசாரித்திட்டாலேச
மாய நினைநசேதானேனே. (கசுஎ)

(இதுவுமது.)

ஆபதவாநிருபதுகொண்டெடானந்தமனுபவி
ச, எபதவாநிருபதுகொண்டாலெனக்கிதுதெரிப
மென்னில், இந்தமூன றவஸ்தைதம்மு ளொழுநதி
டும் விருத்திக்கில்லை, அடிரவாநிருபதீபு மானக
ச மடையவேமே. (கசுஅ)

(விருத்திகளடங்குமாறு.)

வாதனைவசத்தினலே வருகிறவிருத்தி யெல்
லாம், எதிரலேடக்கலாகுமென்றுதன்விசாரஞ்செ
யயில், போதமாமிராசனுக்கிப் புத்தியைப் புலனை
களெல்லாம், தாதரா யிருக்கபெறாறு சகலமு
மடங்குந்தானே. (கசுகூ)

(இதுவுமது.)

விருத்திகளடக்கவின்னம் விசேஷமாம்யோ
கத்தாலே, கருத்திபோ ஞாதுமூச்சைச் சுகமுட
னடக்கிநிற்குங், கருத்ததற்கில்லையாகுங் காரண ச
ரீரமாகிப், பெருத்ததோ ரவித்தைதன்னைப பிடிங
கிடி லடங்குந்தானே. (கஎ0)

(காரணசரீரங்களையும ம.)

காரண சரீரந்தன்னைக்களைவதெவ் வாறென்
றெருதில, ஆரணம்பொய்ச்சொல்லாதேயதனையுமொரு
சுகத்தி லுயத்துப், பூரண மாகுமென்றேமுறை புக
ழ்ந்த கோறறமெனறு, தாரணை வந்ததாகிற றசி
த்திரு மவித்தையெங்கே.　　　　(௧௭௧)

(எல்லாந்தன்மயமாகக்காணுமாறு.)

அப்படியிருக்கச்சிதந்த மனதாலவ்வகா
நல, எப்படிகூடுமெனவி லென்னைவிட் டொன்று
மில்லை, இப்படி கண்டவெல்லா மென்மய மெ
கருப்போல், கறபிதமென்றுதானே காண்கின்று
சிதரனமே.　　　　(௧௭௨)

(தன்னையானந்தவடி வாகக்காணுமாறு.)

சித்துருநா னிறைநதோனென்ற திடமறவாதி
ருந்தால், எத்தனை யெண்ணிறுலு மேதுசெய் தா
லுமெனன, நித்திரை யுணர்நதபின்பு நிறகின்றக
னவேபோல, அத்தனையும்பொய்தானே யானந்த
வடிவானனே.　　　　(௧௭௩)

(சரீரத்தையுடைத் தானன்றென்று சுழித்துத் தனனைத்தானறிந்தபடி.)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனநேகசன்மம், ஈனராய்ப்பெரியோராகியிருந்தவையெலாமிப்போது, கானலில் வெள்ளம்போலக் கண்டுசற்குருவினாலே, நானென வெனனைத்தானே நம்பியே தெளிந்தேனே. (௧௪)

(குருகருணையியல் மகிழ்தல்)

என்னபுண் ணியமோசெய்தேனெத்தனை சென்மமோதானோன், தன்னிலந்தனிலெழுந்த காரணக் கிருபையாலே, தன்னிய ஞானஞானத் தரீயத்தை வீசுகின்றேன, தன்னிய னின்னுநானே தாண்டவ மாடுகின்றேன். (௧௫)

(தன்பேருக்குக் காரணங்கற்பித்தல்.)

தத்துவ ஞானம்வந்த சந்தோஷ வதிசயத்தால், நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்ன மேயறிந்த, சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவா வென்றழைத்தார், அத்தனைமகிமையுள்ளோ ரன்னையும் பிதாவுந்தாமே. (௧௬)

(ஆனந்தபெருக்கம்.)

வந்ததோ ரிவ்வானந்த மகிழ்ச்சியா ருடன் சொல்வேன்யான், சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலா நிறைந்துதேங்கி, அந்தமில்லாததாயி ற் றப்படிகுருவேதாநந்த, மந்திர மருளுமீசன் ம லரடி வணங்கினேனே. (௱௭௭)

(இந்நூற்பயன்விளைவு.)

வித்தியா னந்தமிந்த விதமென விளம்பினே மே, பத்தியாலிந்தநூலைப் பார்த்தனு பவித்தபேர் கள்,நித்திய தருமநிஷ்டை நிலைதனை யறிந்துநீ ங்,முக்தியையடைந்திருந்து முனிவர ராகுவாரே.

(அனுக்கிரகாசாரியர்.)

ஆரணப் பொருளாம்வித்தி யானந்தம் விள ங்கவேதும், காரணங்குறைவிலாமற் கைவல்ய ந வநீதத்தைப், பூரணமாக்கவேணடிப் புருவமா ந ன்னிலத்தில், நாரணகுருநமக்கு நவின்றனர் யோ கில்வந்தே. (௱௭௯)

(நூல்செய்தவர்சிறப்பு.)

அண்ணறன் னருளினாலே யகம்புற மன்றி யொன்றாய், எண்ணமிலகூடியார்த்தத் தின்பொரு ளறநானென்ன, நண்ணினசரீரமாகி நாததந்தி னுபாதியென்றே, கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன் றண்டவேசன். (௪அ௰)

(மெய்யுணர்ந்தோர்க்கு விளையும்பயன்.)

ஆன்றபதமா மூன்றற்குமது ரீயானபெறும் பொருளிற, சான்றதுரியாதீத மெனுந்தலை யற்றிலங்கொண் கைதனியம், ஊன்றியுணர்ந்தோர் விகற்பமயக்கொழிந் தடையுமூடறுத்துத், தோன்றிச்தானேதானவர்துலங்குந தமக்கேசுவானுபவம்.

(அனுக்கிரக ஆசிரியனையும், மாணாக்கனையும், புகழ்ந்தமை.)

எனனுமாவாக்கிய நான்கும்மிசைக்கும் வித்தியாரனநதம், சொன்னநாராயணன் பாதந்தொழு

ந துதித்தோர் துகளற்ரோர், இன்னமாணுக்கன்
தருவாற் சந்தேகந்தீர்ந்திடுபதத்தே, துன்னிநிறை
ந்து நின்ரோர்கயே முத்தராகுவரே. (கஅ௨)

(நூல்செய்தவிதம்.)

தத்துவவிளக்கத் தாலுஞ்சந்தேகந் தெளித
லாலும், ஒத்திருள் விடாதமாயா வுள்ளிருளிரிய
வோங்கும், சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்
விருத்தி பேதப், புத்தியால் வருமையத்தைப் பு
ரையறத் தெளிவித்தாண்டான். (கஅ௩)

(துதி.)

ஆண்டதேசிகனானமய ஞான னானந்தபாத
ம், பூண்டுமூனரோபத்தாற் பொய்மமயக்காய்வ
தத்தை, மாண்டகல் லபவாதத்தான் மாயத்தரு
ணுக்கத் தெனடும், காணடிடலவத்தளித்த கா
ரணு போற்றிபோற்றி. (கஅ௪)

(இதுவுமது.)

குலவுசற் குருவின்பாதக் குளிர்புனற் றலை
மேற்கொண்டால், உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முழு
றபேறடைவார்போல, நலமெயா கியகைவல்ய ந
வநீத நூலைக்கற்றால், பலகலைஞானநூல்கள் படி
த்தஞா னிகளாய்வாழ்வார். (௧௮௫)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக - படலம் ௨-ல் பாட்டுகள் ௨௱௯௩.

